ILLUSTRATED POETRY

ఇరుకు సందూకు

Renuka Eedolla

IRUKU SANDUKU

రేణుక ఈదొల్ల

IRUKU SANDUKU

Renuka Eedolla
ALUMNA
TSWRDC, Nizamabad.

SCHOOL OF
EMERGING WRITERS

We sincerely thank

Sri.D. RONALD ROSE

Secretary, TSWREIS

Book Title : **Iruku Sanduku**
Auhtor : Renuka Edolla
Editor : Dr. K. Sandhya Deepthi
ISBN : 978-93-93259-80-6
First Edition : 2022

Copyright© **Renuka Eedolla**
The authors are responsible for the contents of their papers compiled in the publication. The publishers or the printers or the editors are not responsible to any consequences of copyright infringement for the works presented in this volume. In spite of best efforts, there could be some errors in this publication and the reaches are requested to communicate any errors to the editors to avoid any such errors in future.

Paramount Publishing House
Plot No. A-531, H.No. 4-32-521, Phase-1, Allwyn Colony, Kukatpally, Hyderbad.
Ph. 7799000082
Sales Offices:
Hyderabad
Plot No. A-531, H.No. 4-32-521, Phase-1, Allwyn Colony, Kukatpally, Hyderbad.
Ph. 7799000082
New Delhi
C/14, SDIDC Work Centre Jhilmil Colony, New Delhi-100095,
paramountpublishers@gmail.com I alluriasr2005@yahoo.com
Published by Krishna Prasad Alluri for Paramount Publishing House and printed by him at Sai Thirumala Printers.

The 100 A.M. Project
SCHOOL OF
EMERGING WRITERS
TSWRDC, Nizamabad
www.schoolofemergingwriters.com
schoolofemergingwriters@gmail.com/ 98495 47239

M

అంతా చీకటి ...
భూగర్భంలోంచి ఓ ఏడుపు
శబ్దం నన్ను కృషించివేస్తుంది.
విశాలంగా ఉంది భూమి కాని, ఎటూ
కదలలేకపోతున్నాను...
గుండ్రంగా ఉంది భూమి కాని
వెలుతురు లేక సగమే - పూర్తిగా
గోచరిస్తుంది.
ప్రశ్నిస్తాను నా ప్రతి జవాబుని,
అడిగేస్తాను నా ప్రతి జవాబుని,
కదిలిస్తాను ప్రతి పేజినీ అంటూ
ఇలా మీ ముందు ఉన్నది ఇరుకు-సందూకు

Renuka Eedolla

CHIEF EDITOR:

Dr. K. Sandhya Deepthi

EDITOR:

Sada Panga

ILLUSTRATIONS BY:

Saikiran

Editor's Acknowledgement

Offering my heartfelt thanks to Ms. Sada Panga, Alumna, TSWRDC, Nizamabad for offering her unceasing support in adeptly editing this work. My sincere thanks to Emmadishetty Gowthami, Graphic Designer, Nizamabad for patiently engaging in type setting and designing process and Alluri Krishna Prasad Garu, Paramount Publishers, Hyderabad for offering timely help with the allotment of ISBN's and also bringing out the printed version of the book. I also thank Saikiran for helping the poet improvise her ideas into wonderful sketches in the book. I specially thank Ms. K. Lavanya, Principal, TSWRDC, Nizamabad for her unflinching encouragement towards all the literary activities we undertake to help students discover their creative potential. I thank all my colleagues for extending their support towards all the reading and writing programmes at the college.

I thank the following esteemed officials at the Head Office, TSWREIS, Hyderabad for their warm support, effective feedback and direction at every phase of the book publishing process and making the journey smooth for our young and upcoming authors — Chandrakanth Reddy Sir for patiently listening to us and giving their valuable time and inputs which helped us immensely to kickstart the writing activities, Dr. A. Bhanuprasad, for proficiently guiding us in overcoming lags and to speed up the publishing process, Muhammed Hussain Garu, for taking interest and introducing me to one of the best artists, Lingaraju Sir. My cordial thanks to Mr. Varun Sharma for showing earnest enthusiasm towards understanding the intellectual and creative contexts of student community and Dr. Pavani Ayinampudi for continually sharing and reflecting through her own poetic journeys; reinforcing a worthwhile literary engagement. I owe my heartfelt thanks to Dr. R. S. Praveen Kumar, IPS (Rtd.) for envisioning the establishment of School of Emerging Writers which today continues to remain a cornerstone of a scholarly repertoire and exchange.

My deep gratitude goes to Sri.D. Ronald Rose, Secretary, TSWREIS, for his steadfast encouragement towards literary projects as we look forward to create an extensive creative expression among students — also for the the smooth execution of 100 A.M. project and supporting School of Emerging Writers at TSWRDC, Nizamabad.

Dr. K. Sandhya Deepthi
Coordinator,
School of Emerging Writers
TSWRDC, Nizamabad

S.No.	Title	Page. No.
1.	నా నీడ	1-2
2.	కన్నీరు	3-4
3.	కవ్వింత	5-6
4.	మల్లెమాట	7-8
5.	చీకటి అందం	9-10
6.	నిన్ను చుశాను	11-12
7.	ప్రళయాగ్ని	13-14
8.	ఏకాకి	15-16
9.	ఎంత ఎత్తు	17-18
10.	కథలల్లిపోవె మనసా!	19-20
11.	ఒక వింత	21-22
12.	గెలుపెవరిదనను ?	23-24
13.	పదిలం - పదిలం	25-26
14.	కాల కథనం	27-28
15.	ఈ వేళ!	29-30
16.	ఎటు వెళ్ళాలి?	31-32
17.	ఓ కాలమా!	33-34
18.	రోదించకు మా!	35-36
19.	తపించకే పసితనమా!	37-38
20.	గమ్మత్తు	39-40
21.	నీరుని నేను	41-42
22.	నీ హక్కు	43-44
23.	(?)	45-46
24.	ఓ బుట్టబొమ్మ	47-48
25.	ఇసుక రేణువు	49-50
26.	ఆకలి ఘోష	51-52
27.	జీవితం	53-54
28.	రెప్పలు మూసిన చీకటి	55-56
29.	సునామి	57-58

S.No.	Title	Page. No.
30.	నరం లేని నాలుక	59-60
31.	ముసుగు మనుషులు	61-62
32.	ముందుకెళ్ళి తెలుసుకో	63-64
33.	ఎదురు చూపు	65-66
34.	ఒంటరితనం	67-68
35.	ఎరుపు - నలుపు	69-70
36.	కలికాలం	71-72
37.	దృష్టివేరు	73-74
38.	భయం	75-76
39.	ఉండిపోవా	77-78
40.	బాధ	79-80
41.	వెచ్చదనం	81-82
42.	గుడ్లుగూబ	83-84
43.	ఏముంది?	85-86
44.	ఆకాశమా!	87-88
45.	తోడు	89-90
46.	ఒడిలో పాము	91-92
47.	ఏం నేర్చుకుంటావో!	93-94
48.	చూపు	95-96
49.	కనిపించకుండా పోని ఈ రోజు	97-98
50.	సమాధానం చెప్పి వెళ్ళాలి	99-100
51.	కదిలిపోతున్నది	101-102
52.	సాగరం	103-104
53.	ఇరుకు - సందూకు!	105-106

నా నీడ

చీకటిలో చల్లని మంచులో
గడ్డి పోసల గుంపు తెలిపింది
నేను నిప్పునని...
నీటిలో అలల పొదలో
తరంగాల గుంపు తెలిపింది
నేను మళ్ళీ వస్తానని...
తడి ఆరని చేతీ గీతల
గుంపు తెలిపాయి
కొన్ని రాతలు – కోతలు కోసినా మారవని

కన్నీళ్ళు

నీలి పంజరంలో మబ్బులు
నేను ఆడే దారపు పతంగీలు…
ఎటు గాలి వస్తే
అటుగా కదిలిపోతూ,
అన్నింటినీ తడుపుతూ,
పులకింతలతో మెలికలు నేర్పుతాను…
కొన్నిసార్లు, ఉప్పెనలు
కొన్నిసార్లు, చిరునవ్వులు
మెల్లిగ పాదాలను తడిపే
చిటపట నవ్వు వెలిగిస్తూనే
మెల్లిగా ఢంకా రావంతో
గుండెను తడుపుతాను…

RENUKA EEDOLLA

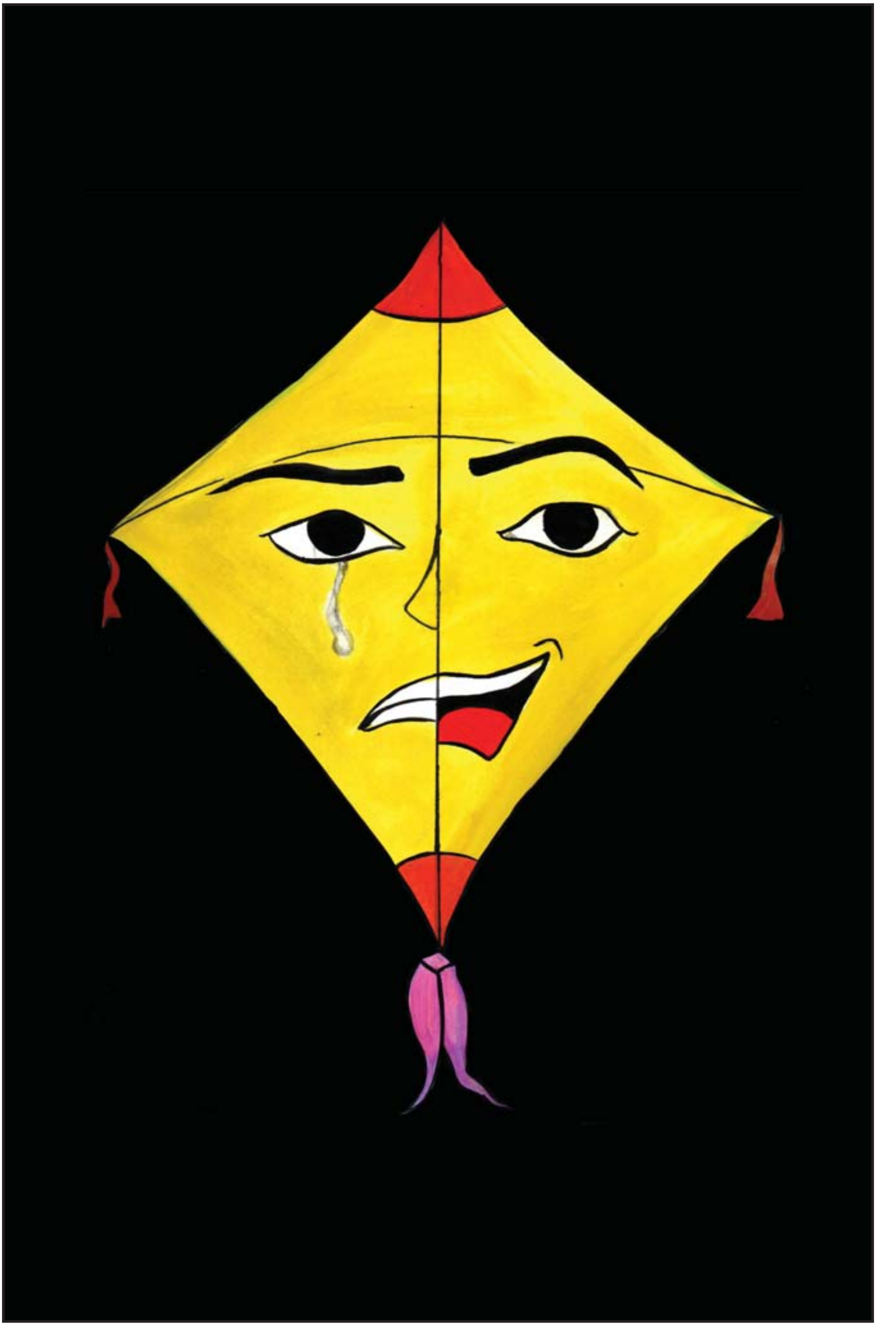

కవ్వింత

నేల – నింగి కురులను దాచినట్లు
నీలి – నేత్రాలు కలవకున్న,
ఓ కలయిక తెలిసినట్లు
మనసున మాపటేల – మాటలు మార్చినట్లు
మందారాలు – మంచుజల్లుని ముడుచుకున్నట్లు
తెలియని తొందరలో
చిందరవందరలో
జాగృతం – నీ ఈ కర్మ,
ఇక, స్వాగతం నీకొక కొత్త జన్మ

మల్లె మాట

చీకటి అంటే తెలియలేదు
వెన్నెల వెలుగులో, చీకటి కవ్వింత
చలి అంటే తెలియలేదు
వెన్నెల వెలుగులో, ముసిరె చలి
వెన్నెల వెలుగులో
విల్లుల పూల కొమ్మ ఊగుతుంటె
వాడిన మల్లెలు చెబుతున్నాయి
చీకటి కవ్వింతల్లో
నేనొక మెరుపునని
ముసిరే చలిలో నేనొక
వాడని సుగంధమని

RENUKA EEDOLLA

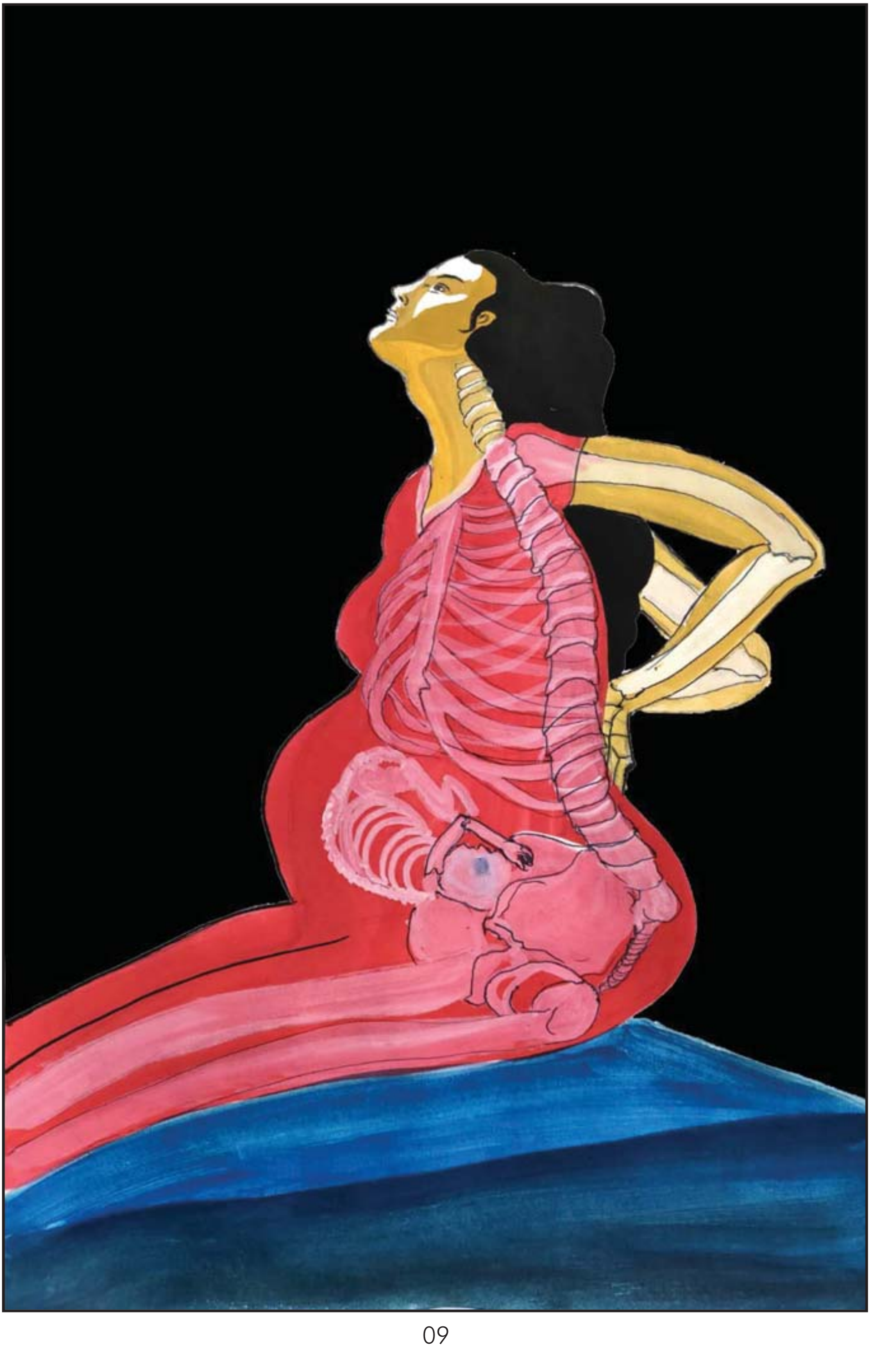

చీకటి అందం

చీకటి అంచులను చుశాను
అప్పుడే కనురెప్పలను
చీలుస్తున్న వెలుగును కలిశాను
ముఖారవిందమైన సుందర,
దైవత్వాన్ని పొందాను.
చీకటి అంచులు చెబుతున్నాయి...
నన్ను చీల్చే వెలుగుతో
నన్ను బంధించే కనుమూతతో
వీం రెప్పలకింద ఒదిగిన
ఓ, పసికందుని నేనని

నిన్ను చుశాను

అప్పుడే విచ్చుకుంటున్న ఎర్రని సింధూరంలో
నల్లని పొదల గుంపులలో నే నిన్ను చుశాను,
ఎర్రని మడుగులలో
చల్లని నవ్వులు ఎక్కడివని ?
నువ్వేకదా
నాకు తెలుసు
అలా నీ ఆశ్చర్యపు చూపులలో
ఇలా నేనెందుకున్నాను అన్న ప్రశ్నని
నేను చుశాను,
ఆ ప్రశ్న నీదె కదా
నాకు తెలుసు
అలా మౌనం నాకు, అది నువ్వేనని చెబుతుంది.
అయితే నిజమే...
నేను చూసింది నిన్నే

RENUKA EEDOLLA

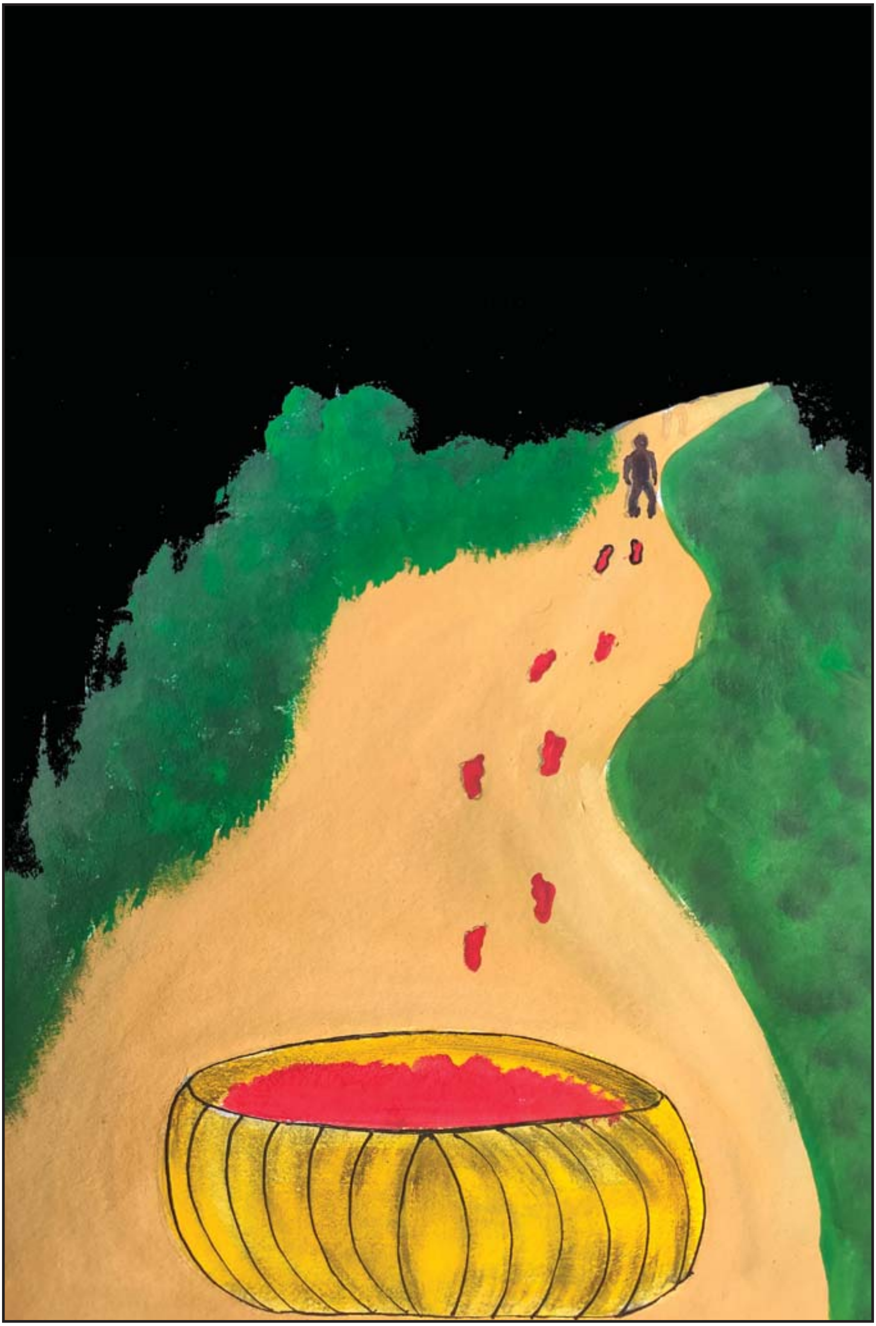

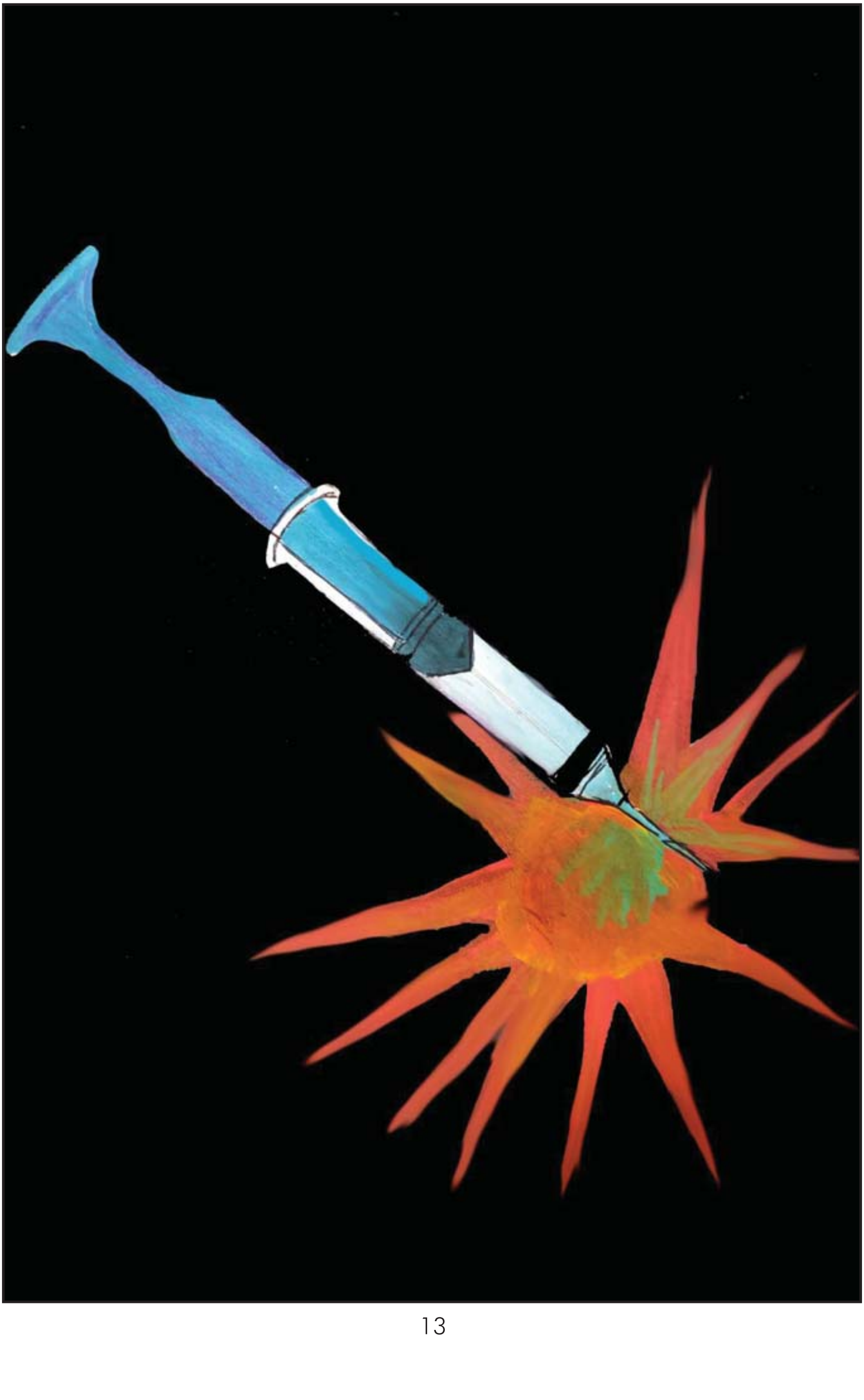

ప్రళయాగ్ని

చిట్లిన సిరంజీ
ఉద్రేకపు ఆలోచన
ఏ మాటతో నిండని ఆవేశం
కట్టలు తెంచుకుంటె
ఆనకట్టలు పనికిరావు, ఉప్పెనకు...
పొరల బొంతలు పనికిరావు
నిప్పు సెగలకి,
వేగంగా పరుగుతో తేల్చుకుంటా !
లోకాన్ని మరిచే మనిషై
పాటలతో చురకత్తులు దించుతా !

ఏకాకి

ఆకులు లేని చెట్టుమీద ఏ కాకిని
ఎండిన కొమ్మల అంచుల మీద,
పిచ్చుకని.
చిగురుకి నే చెదిరిపోతానేమో!
గాలికి నే కిందపడిపోతానేమో!
నలుపు రంగు పుట్టుమచ్చతో
జీవితమే నలుపనుకోలేను!
గల్లల కిటికీకి చిల్లుల బతుకు
ఒళ్ళు కాలినా ఓపిక బతుకు
కదిలిపోతున్న కంటిదీపం ఆరకూడదు.
మేడ మిద్దెలు వద్దు,
పొద్దును ఆపే మొద్దు చాలు
కుత్తుకలోతై తుది పోరాటానికి
ఏక పదంతో పయనం నా కల...
చీకటితో పోటీ పడుతా!

RENUKA EEDOLLA

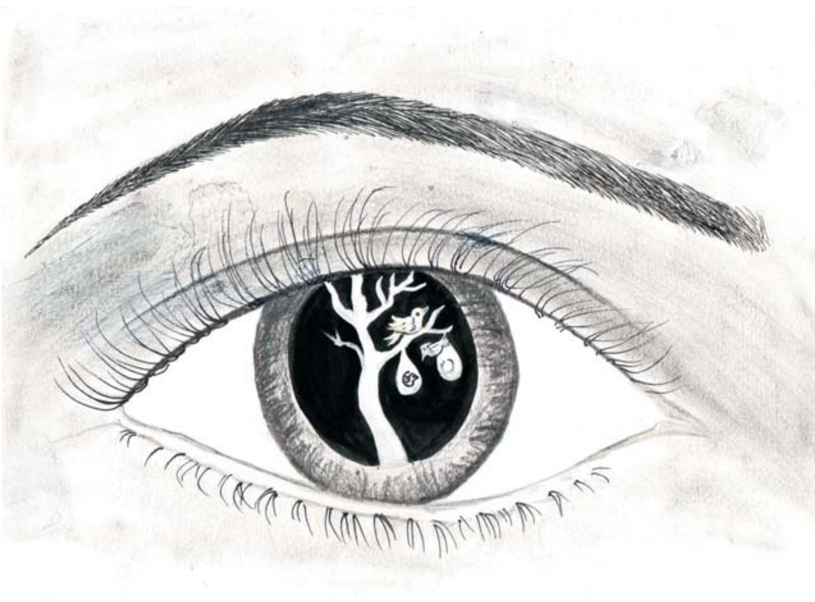

ఎంత ఎత్తు

ఎత్తుకు ఎగరాలని,ఎత్తైన కొండను
ఏక పట్టుదలతో ఎక్కి,
ఆ కొండ పై నుండి పరుగున
ఆకాశానికి దూకిన నీ అమాయకత్వం!
ఆలోచన గొప్పదే
ఆత్మస్థైర్యం గొప్పదే
అంగులం నీ జీవితం
జారి జాబిలమ్మను
కలిసే విధానం ఇది కాదు సోదరా...
జాగ్రత్త...

కథలల్లి పోవే మనసా!

కథలల్లి పోవే మనసా
ఒరిగావో అదిగా ఇదిగా
మరుమల్లె వాసన తెలుసా...!
తెల్లని మరకలు తెలుసా...!
ఓడిపో పంతమై...
ఓడిపో కోపమై...
అలసిపో దేహం వై...
ఒప్పుకో ఓటమి వై...
అల్లరి పనులకి వయసు కాదు
ఇంకా, చిన్నతనం రాదు
ఒప్పుకో చీకటి అందం
మలుచుకో రంగుల బంధం
నేర్చుకో నేను అని,
మర్చిపో మనసు అని,
గుర్తుంచుకో పట్టుదలే కల అని

RENUKA EEDOLLA

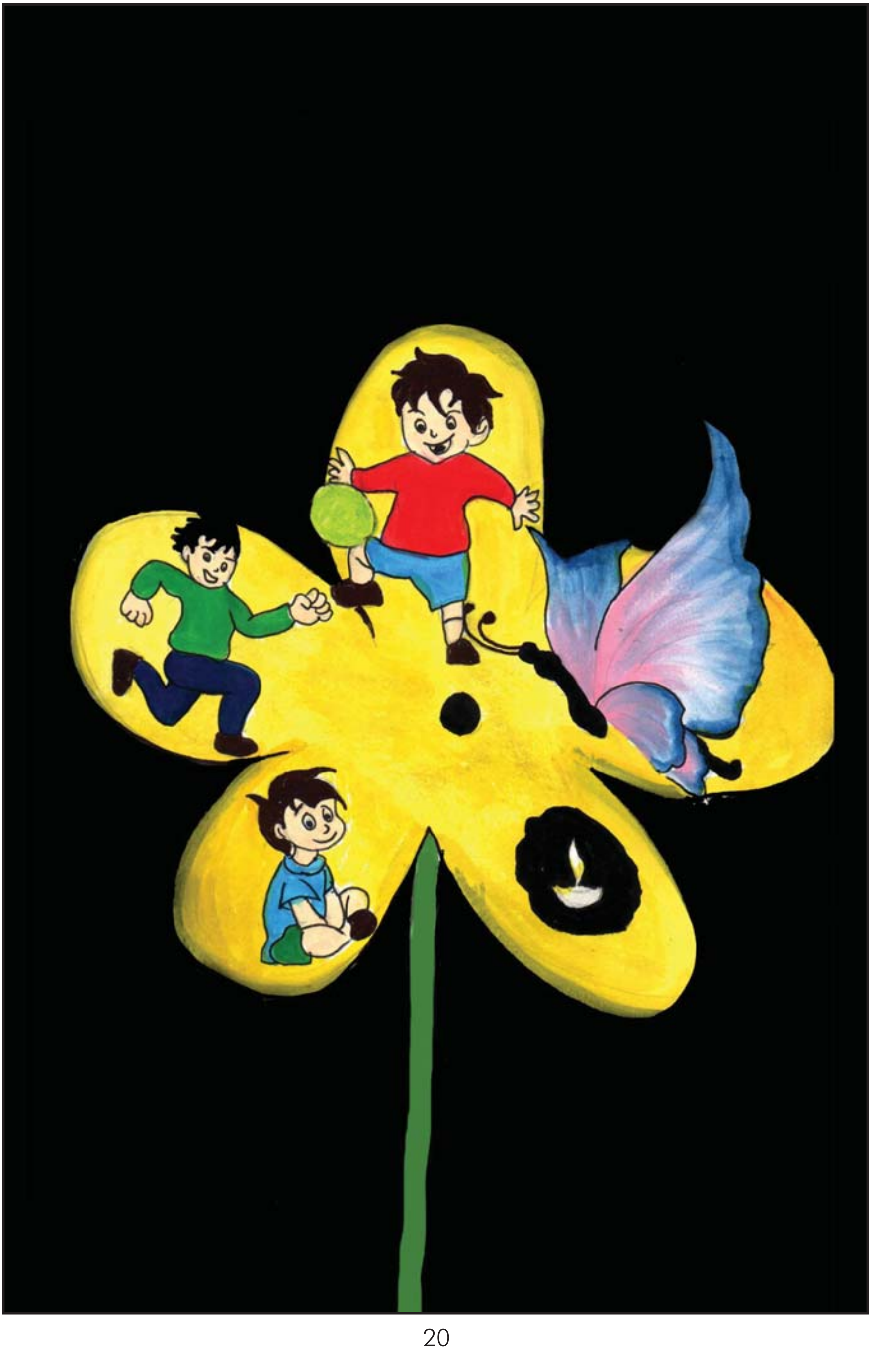

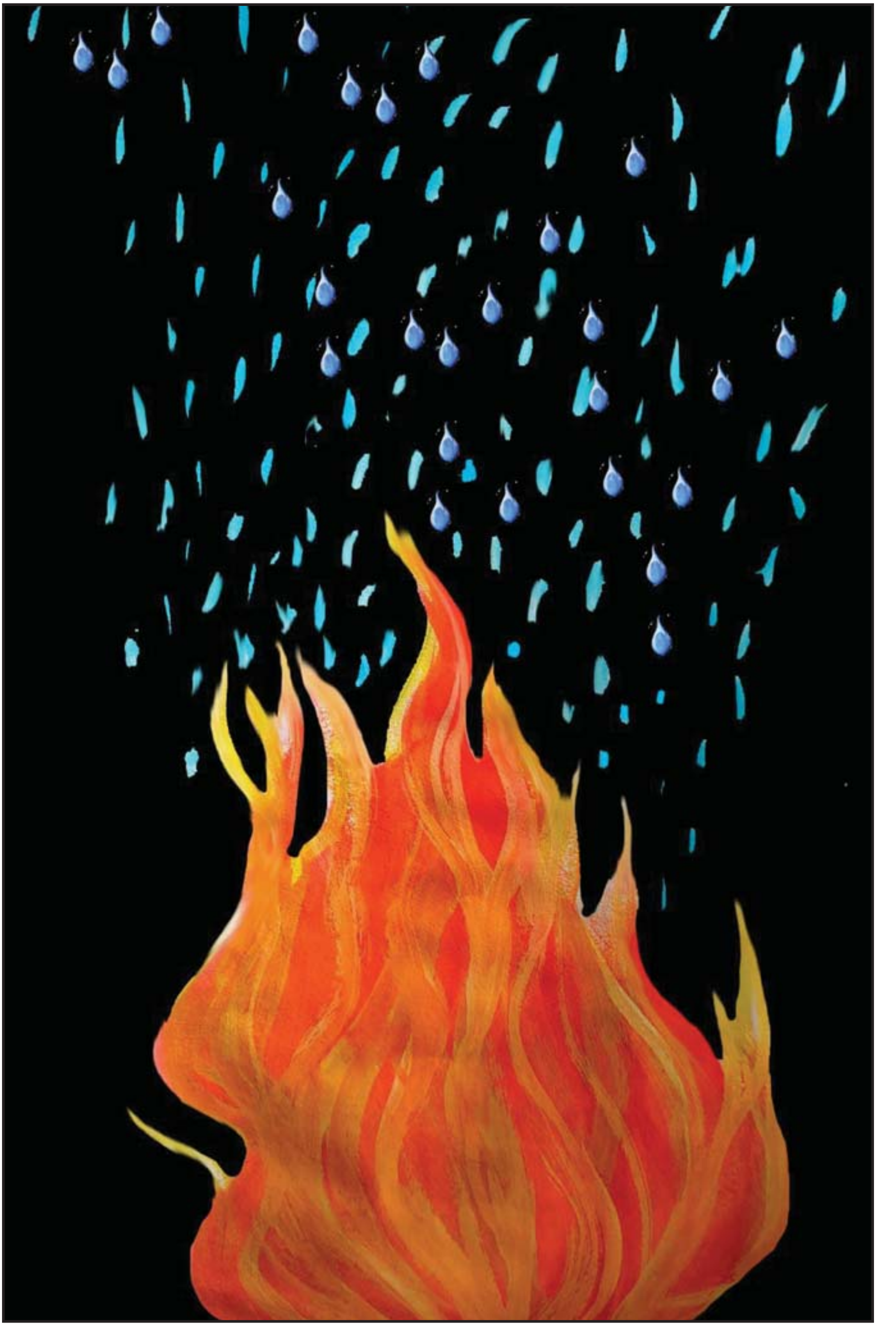

ఒక వింత!

నిప్పుల్లో కరిగిన కన్నీటిని చూపాను,
కంటిదీపం వెలిగించుకొమ్మన్నారు.
నిప్పుల్లో కరిగిన బంగారాన్ని చూపాను,
కంటి అంచుల్లో చీకటి జాడలను వెతికేల చేశారు.
నగ్నంగా పసిపాపను చూపాను,
నవ్వుతూ గిల్లివెళ్ళారు.
నగ్నంగా ఆడదాని కలలను తెలిపాను,
నవ్వుల పాలు చేసి వెళ్ళారు.
పిండి ముద్దని చూపాను,
చూపు తిప్పి వెక్కిరించారు.
పసుపు ముద్దని చూపాను,
చేతులెత్తి వెలుగునింపారు.
చీకటి అంటే నల్లదనం తెలిసిన మీకు చీకటి అంటే,
అలజడితో నిండిన ఓర్పుని
మీకు ఎవ్వరు నేర్పలేదా?

గెలుపెవరిదనను?

విజయం ఎవరిదననూ
కాలానిదా ? నా కోరికదా ?
జ్ఞానములేని వేళ
నాలో ఒక చిన్న కోరిక కలిగింది.
కాలంతో కలిసి అడుగులు వేస్తున్నాన
పొగడ్తా..,
ఈ రోజు కన్నీళ్ళను తెచ్చినా
అది తీపికన్నా ఎక్కువైపోయింది.
కాలం పరుగులో – ఏం చేశాను?
బాటలు వేశాను.
ఏం నేర్చుకున్నాను?
అనుభవం నేర్చాను
ఎందుకు ఈ అనుభవం?
కాలం ఆటలో శూన్యంగా,
మిగిలిపోకుడదని

RENUKA EEDOLLA

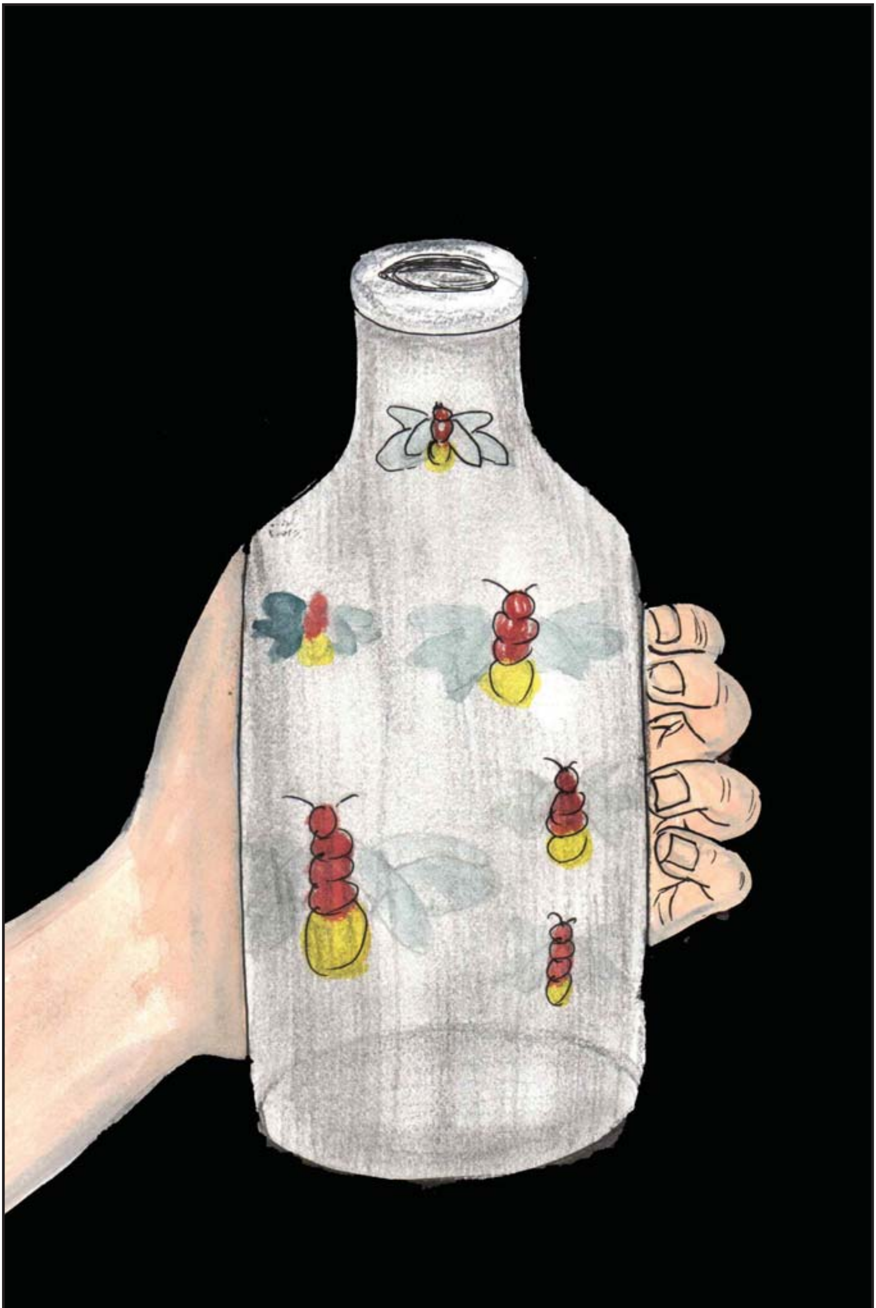

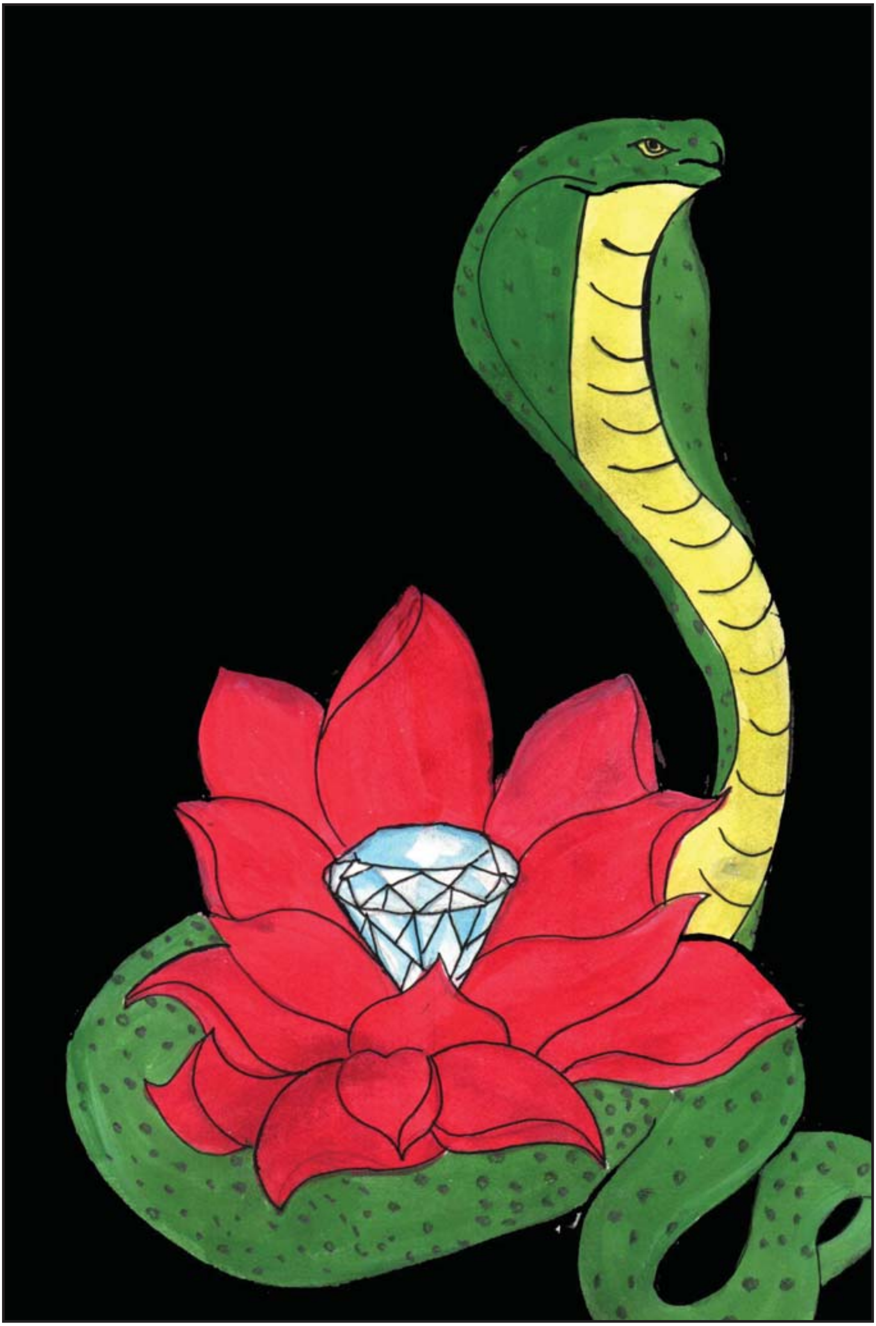

పదిలం – పదిలం

బింబమే నా ప్రతిబింబమే
కొన్ని క్షణాలు, నావి కాదు.
దూరమే నా దారమే
కొన్ని మైళ్ళు,
తెగిపోవడం నాకు తెలీదు.
అక్షరం పలకలేక,
ఒక్కోక్షణం ఈశ్వరుడ్నయ్యి
గరళం మోస్తున్నాను.
పదిలం – పదిలం
నీ కలలు – కన్నీళ్ళు
రవ్వంత – నవ్వులు
పువ్వయి – నిన్ను తిరిగి చేరుతా!

కాల కథనం

నన్ను చూసి కదిలిపోతున్న – కాలం
నన్ను చూసి కరిగిపోతున్న – సమయం
నన్ను చూడక చెదిరిపోతున్న – తరుణం
ఏ మాయ – ఏ మర్మం
ఈ,
కర్మం – కథనం – కల్లోలం
తిరిగిరాదు, చెదిరిపోతే
కరిగిపోతూ, వెలుగుతున్నా
కదిలిపోదు, కారణం.

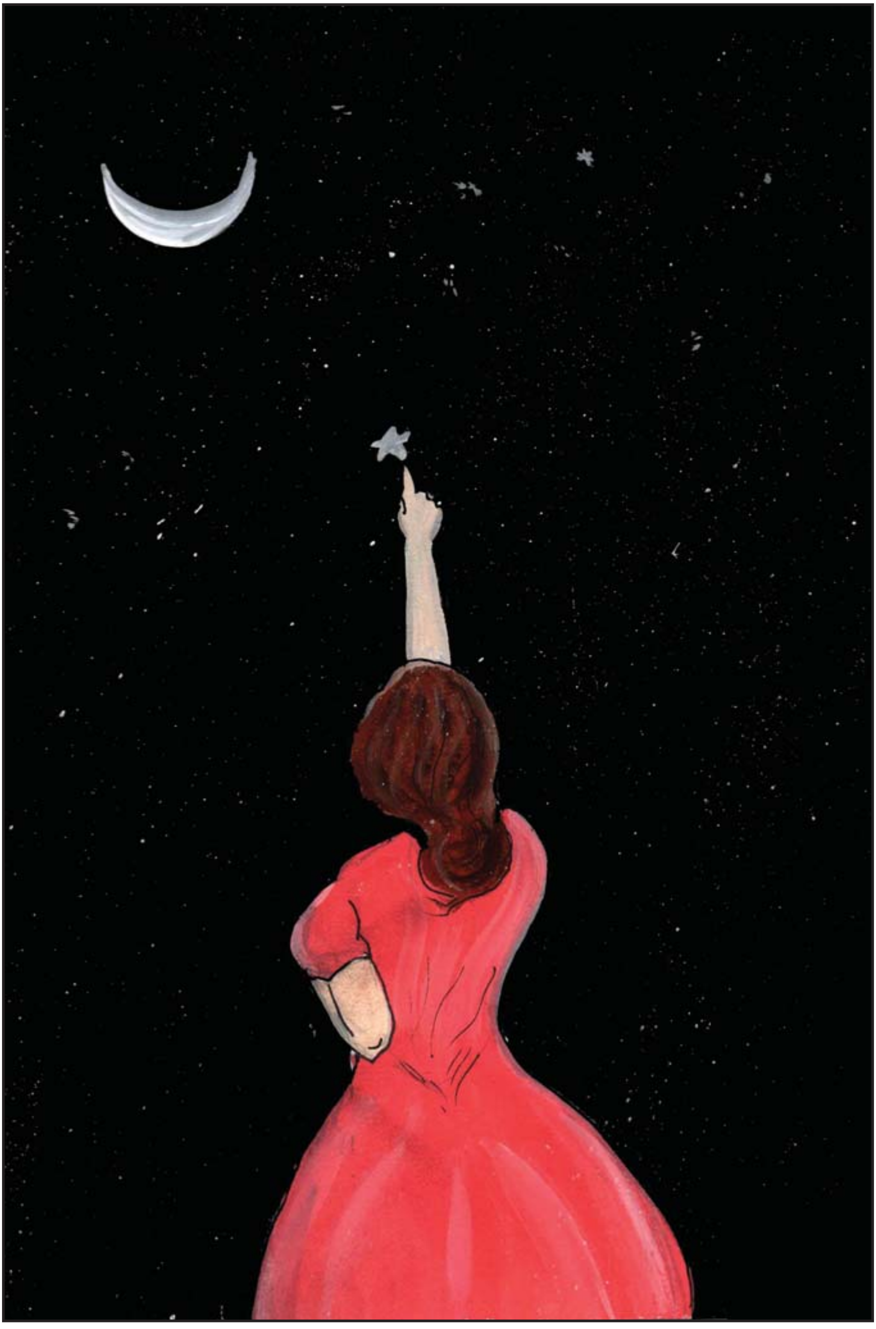

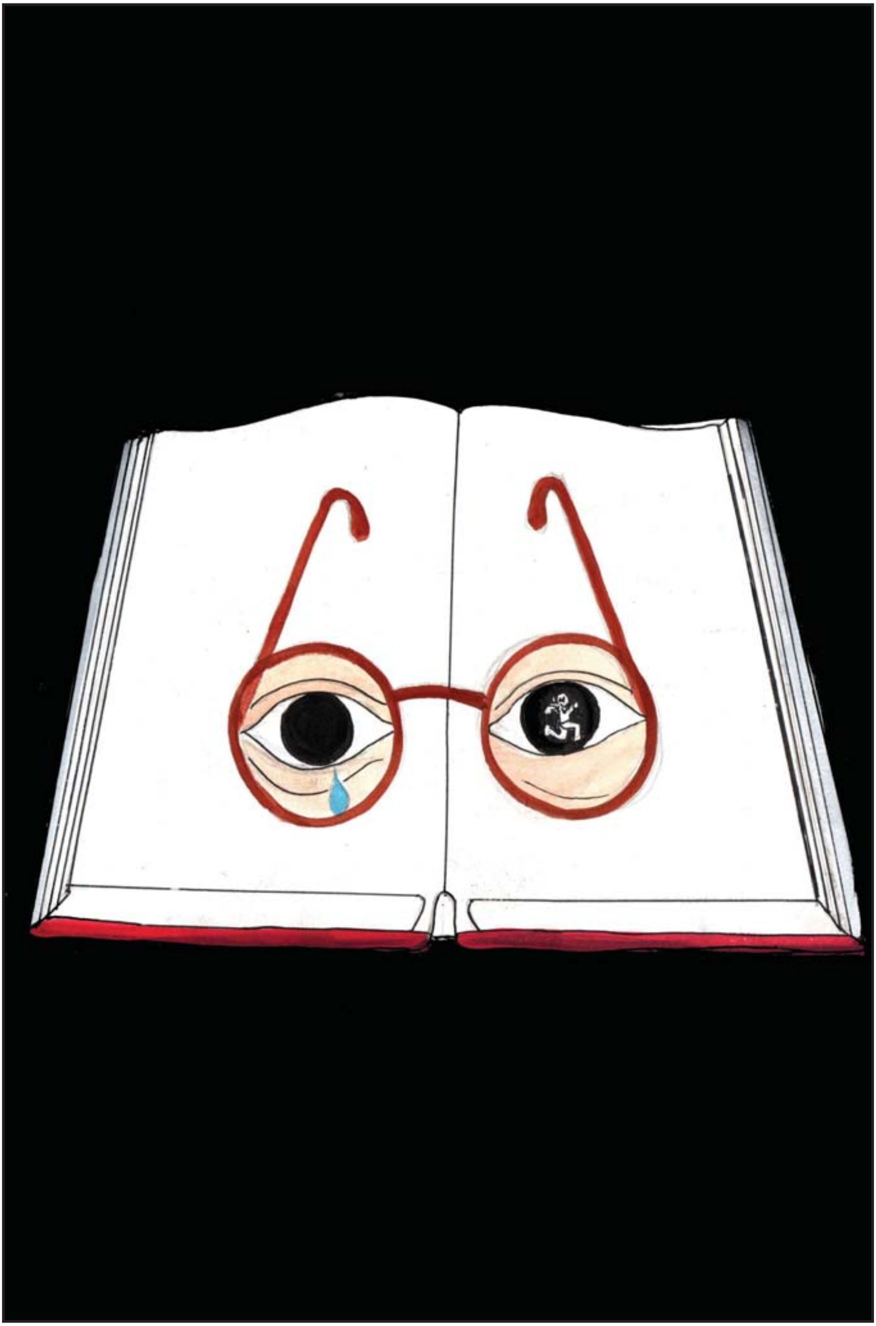

ఈ వేళ!

ఈ వేల చీకటి నా కళ్ళకి
కాటుక అయ్యిందేమో,
నల్లని మబ్బులు పోయేలా లేవు...
కదలని ఒంటరి జీవితం,
చావుని కోరుతుంది.
కదిలే ఒంటరి జీవితం,
చావుని వణికిస్తుంది.

ఎటు వెళ్ళాలి?

వేగంగా పరుగుతీయనా,
నన్ను ఎవ్వరు చూడని చోటుకి !
చుట్టంలా కదిలివెళ్ళనా,
నన్ను ఎవ్వరు భారంగా మోయని చోటుకి!
రాలిపడిన తోకచుక్కనై వాలిపోనా,
ఎవరు ఊహించలేని తోవలోకి!
ధీర్ఘంగా ఆలోచనలోనికి వెళ్ళనా,
నన్ను ఎవ్వరు అందుకోలేని లోతుల్లోనికి!
చీకటి చుట్టు ప్రదక్షిణలు చేయానా,
తిరిగి మళ్ళీ వెళ్ళిపో అని!
పాదనికి - పదానికి పోటీ పెట్టనా,
విజయాన్ని తేల్చి చెప్పమని !
గడిచిన కాలాన్ని బ్రతిమాలుకోనా,
జారిపోయిన సమయాన్ని తిరిగి ఇవ్వమని!

RENUKA EEDOLLA

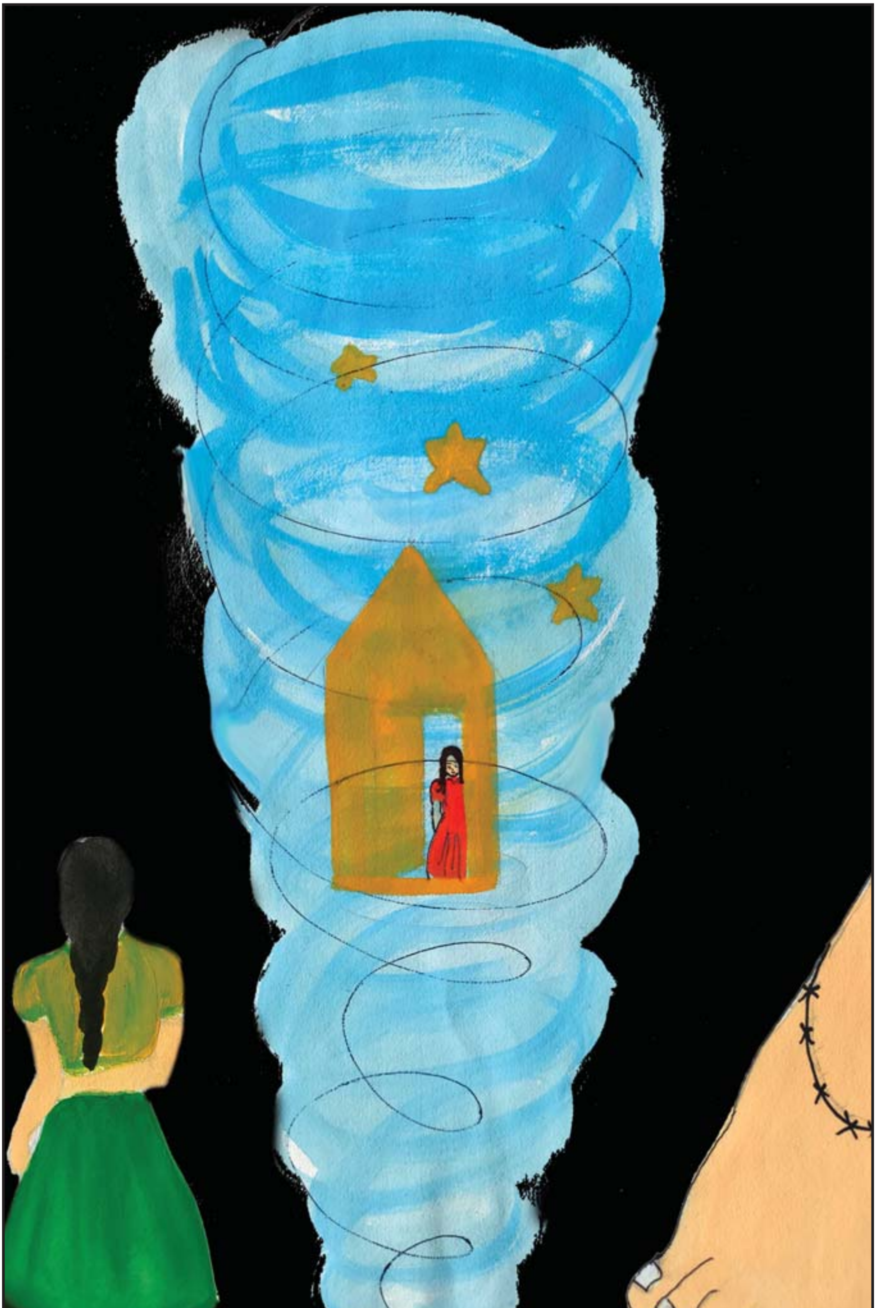

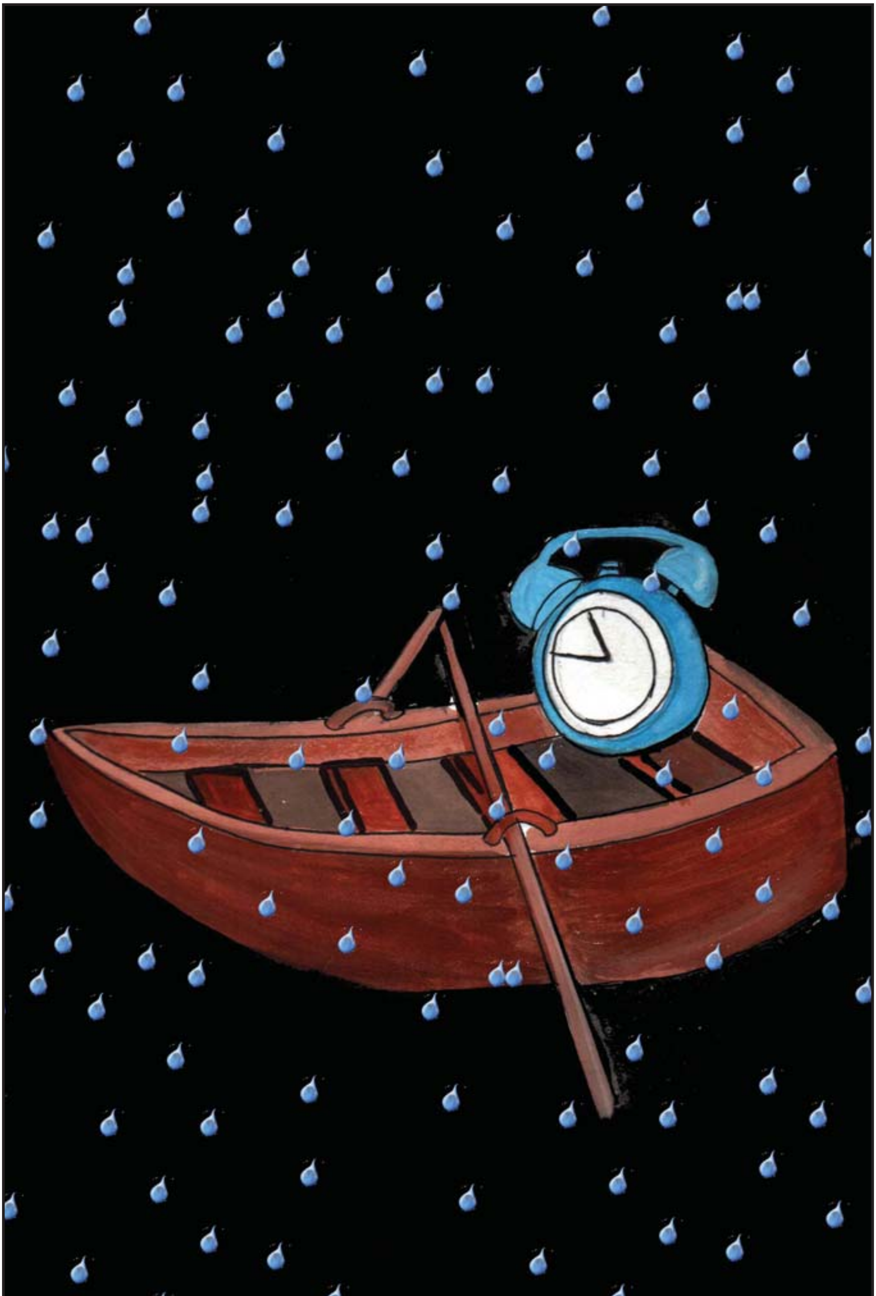

ఓ కాలమా !

జోరు వాన గాలి లో,
ఓ అణువు నేనట !
చెమ్మగిల్లిన కళ్ళకి,
ఓ నావ నేనట!
సంద్రపు అంచులలో,
ఓ చిరునవ్వు నేనట !
కమ్మగా అల్లింది,
తిన్నగా మార్చింది,
మెల్లిగా నీ ఆటలే ఓకాలమా !
చూపుల్లో మండే,
ఓ గాయం నేనట !
వచ్చి పోయే పొద్దులలో,
ఓ పరదాను నేనట!
తడికన్నుల అంచులపై,
ఓ చినుకు నేనటా !
జాలి గుండెల్లో,
ఓ శిలను నేనటా !
కమ్మగా అల్లింది,
తిన్నగా మార్చింది
మెల్లిగా నీ ఆటలే ఓ కాలమా !

రోదించకు మా!

నీ తడారని మబ్బుల పరుగుకి
కారణం నేను అడగను!
ఈ లోకంలో ఆశ్చర్యాలకు తావుంది
కానీ, నిజాయితికి తావు లేదు !
కత్తి కొన పదును,
గడ్డి కొన పదును ఒక్కటని తెలుసుకో !
అడుగడుగుకి కారణం వెతికే ఈ చుట్టరికంలోనీ,
అడుగెటువైపని నేనడగను !
పాతుకుపోయిన పాతరోత మాటలతో
పంజరంలో ఎక్కిళ్ళతో ఉండిపోకు !
పచ్చని కొమ్మలను మండించే కాలం
అగ్గితో చెలగాటం పయణం అని మర్చిపోకు !
రెప్పలకందని నిర్మాణాలు, కుప్పలుకూల్చే చలగాటాలు,
రెప్పలు కిందికి దించిడూడు
నలిగిపోయిన ఆనందపు అంచులని !

RENUKA EEDOLLA

తపించకే పసితనమా!

ఒడిలో జోలాలి కోరుకున్న
ఇసుకతో కడుపు నింపుకున్న
పరుగు తీస్తూ ఆడుకోవాలనుకున్న
పలుగురాళ్ళ గంపలతో చేతుల
మృదుత్వం తెలుసుకున్న.
బడితలుపులు తాకాలనుకున్న
రోడ్లపై బాటసారిగా తిరుగుతున్న
ఎదాలపై చిరు పలుకు లేదు
వెన్నెల అంచుల్లో కడుపు దు:ఖానికి
నీడ లేదు.
పేపరు పై రాత లేదు
కానీ, నా చేతులకి
గవ్వంత ఎర్రని పూతనద్దుకున్నాను!

గమ్మత్తు

ఓ మత్తు – గమ్మత్తు – నీ సొత్తు
అడగవే నా సొత్తు ఏమిటని !
ఓ చిరు వణుకు – నీ తెరవెనకకు
అడగవే నాక తెర ఏమిటని ?
నీ సొత్తు, నీ చెలిమి
నీ తెర , నీ పెదవి
జారవిడవద్దు – కారు చీకటిలో
జారి పడబోకు – జోరు వర్షంలో
గమ్మత్తులో గుంతలుంటాయ్,
తెర చాటులో పొరలుంటాయ్,
అగ్గి కొనలని నల్లని కాటుకవి
నువ్వని మర్చిపోకూ !

RENUKA EEDOLLA

నీరుని నేను

మలుపుల్లో ఆగలేను
గుంతలో ఆగిపోను
సందుల్లో ఉండిపోను
కదులుతూనే – కరిగిపోతా
అయినా,
నా అలజడి ఆగదు
ఆరాటం అలసిపోదు
బుగ్గల చీర నా సొంతం
గవ్వల సవ్వడి నా తీరు
ఎత్తు నుండి నేనో జలపాతం
భూగర్భానికి నేనే సిరిగాతం
నేనుండని చోటేది ?
నే తడపని కన్నేది?
నే చేరని చోటేది?
స్వరం – స్వరంతో సోయగాన్ని
పదం –పదంతో పల్లవాన్ని
వ్యతిరేకం కాను...
వ్యవస్థను నేను !
చలువ చేసుకోనన్ను, జాలి పడకు
చురుగ్గా ఉంటాను నేను, చల్లారిపోను
మలుపు తలుపుల్లో ముందుండి పోతాను
గుంతల గురికి ఎగిరిపడతాను
పాత పాటను నేను
కొత్త పూతని పూయిస్తాను !
కొత్త మలుపులని కలుస్తాను,
కొత్త నేస్తం నాకు
కొత్త అనుభవం వీకు
దాహానికి ఊరట నేను,
మధ్యానికి తోడుని నేను,
భాదలకి సాక్ష్యాన్ని నేను,
నీరుని నేను...
నీ లోని అణువుని నేను !

IRUKU SANUKU

నీ హక్కు

కుత్తికలార్చు, గొంతుక లేస్తే
కడియం బిగించు, కళ్ళెర్ర చేస్తే
కడుపు కోతలకు తావు ఎవ్వరిది ?
కడుపు మంటలకి సొమ్ము ఎవ్వరిది ?
రగిలింతలే నీ కర్మమా ?
పులకింతలే నీకు దూరమా ?
ఎవడు వాడు ? నీ రొమ్ము చీల్చేది?
ఎలాంటి హక్కు, నీకు లేనిది ?
బడబాగ్నిని దిండుగా చేసుకో
తెగిన తలల రక్తం చూడు,
పసికందుల విలవిల చూడు,
తలొంచద్దు తాటి ఆకుల మీద
భయం–
నీ తాత పంచిన ఆస్తి పత్రాలా ?
పేదరికం –
ఈ సమాజం ఇచ్చిన ముద్రణా చరిత్రలా ?
మేలుకోవోయ్ !
నీ తరం నీ హక్కు
నీ ఆకలి, నీ పోరాటం, నీ సొంతం.
దిగులు ధిక్కరించు,
భయాలని బతిమాలకు,
కోలుకో గతం నుంచి
ఇక, మేలుకో నీ నెత్తిన వాలిన
చుక్కలు వెళ్ళిపోయాయి !

RENUKA EEDOLLA

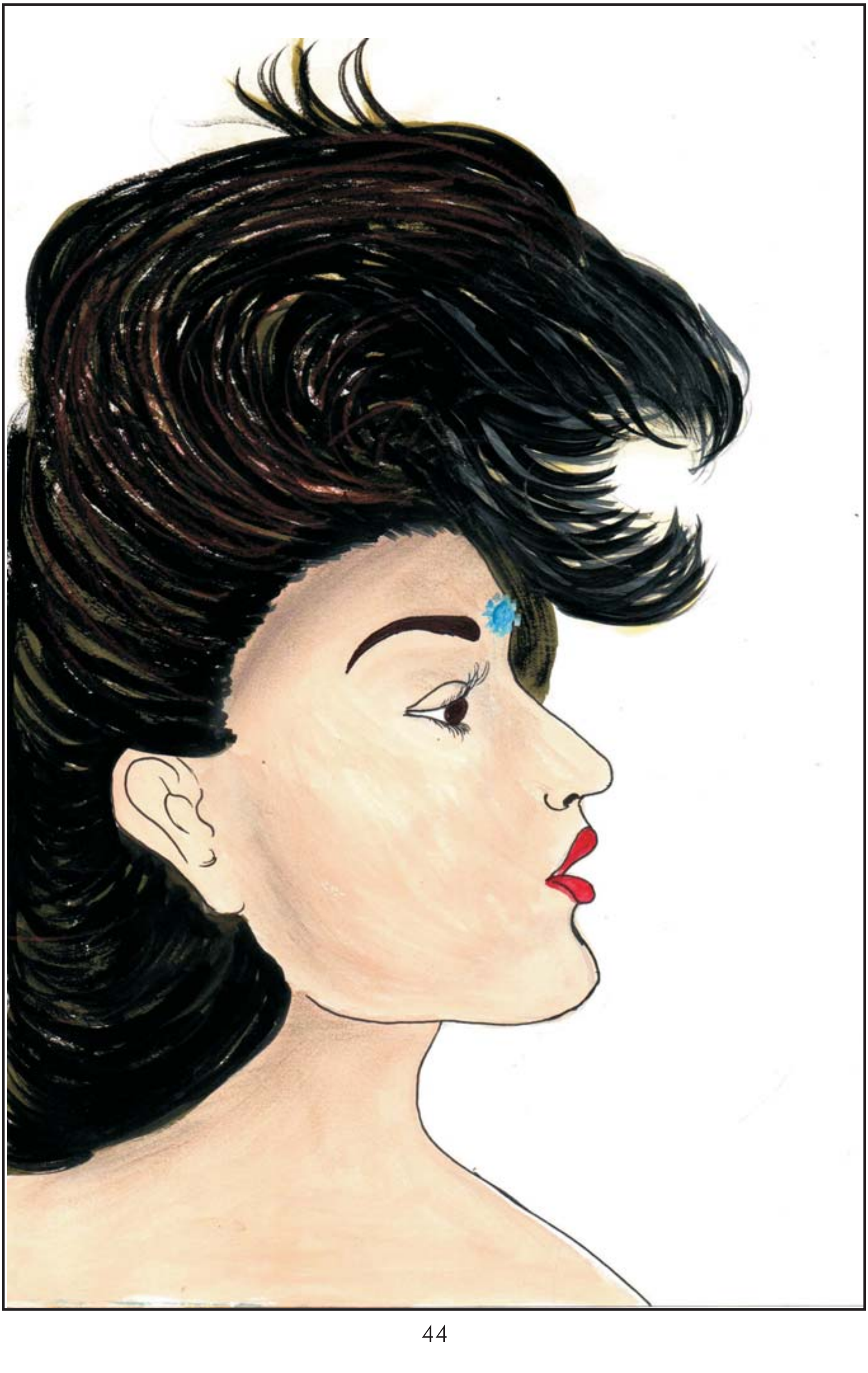

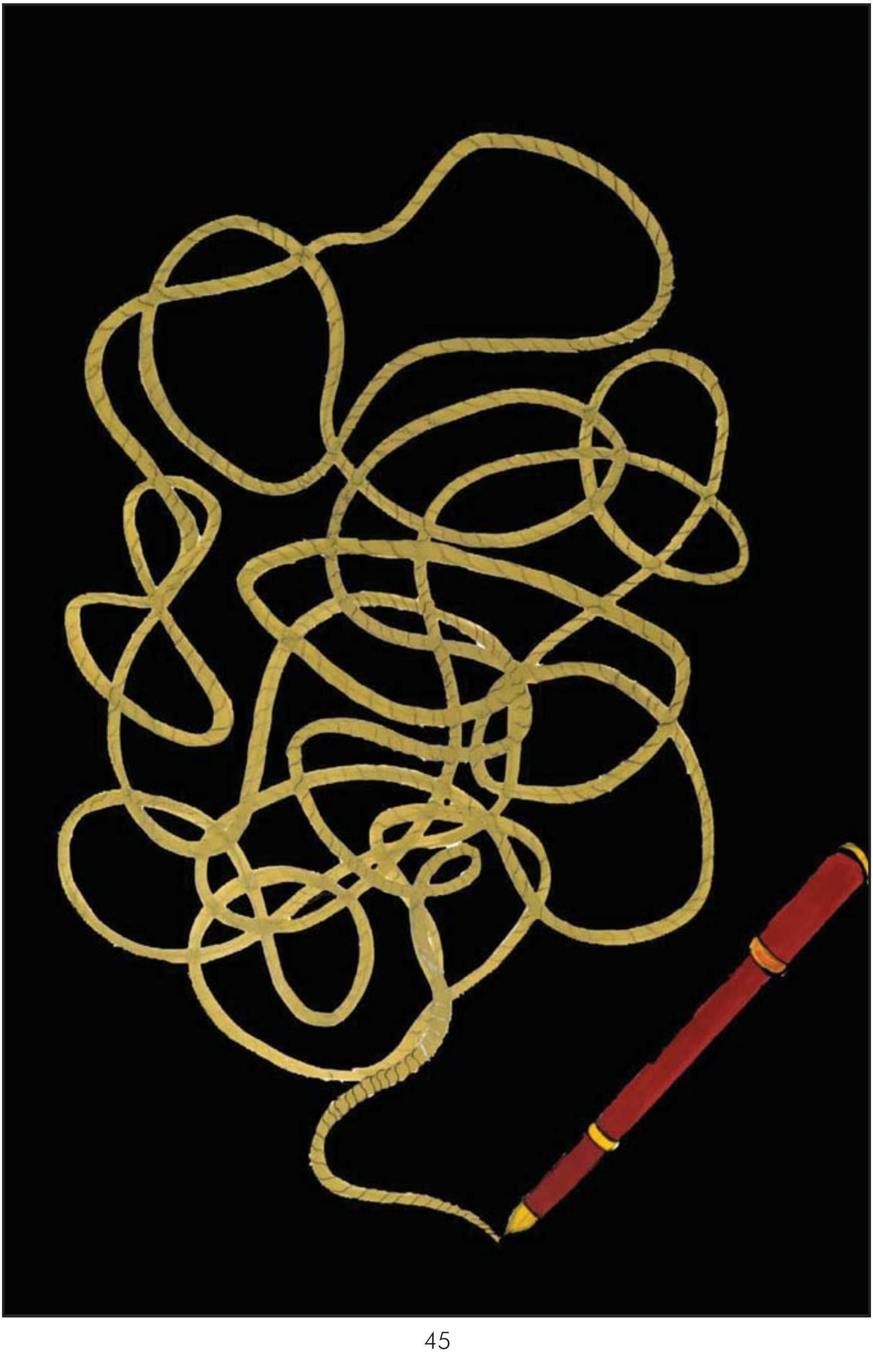

(?)

రాలిన చిగురు,అలసిన పువ్వు
రాలిన చినుకు – కురిసిన చినుకు
ఉరికే మబ్బు – మెరిసే మేఘం
నన్ను ప్రశ్నిస్తున్నాయి...
ఇష్టమేనా ? ఇష్టమేనా?
కత్తి కొనల పరిచయం
ఇష్టమేనా ? ఇష్టమేనా ?
రవిలేని ఎర్రని ఆకాశం
రాలిన చిగురుని, తెగిపడ్డ పేగుని
మొదటిసారిగా ఈ లోకంలో
కన్నీరుని చూసినదాన్ని
నాకు చిరునవ్వు ఎందుకు లేదు?
అలసిన పువ్వుని, తెగిరాలిన రెమ్మని
మొదటి సారిగా నవ్వుతూ,
పొద్దుపొడుపుకి కన్నుకొట్టినదాన్ని
పొద్దుపొడుపుకి నేనెందుకు అలాగే
వుండిపోలేదు ?
రాలని చినుకుని – కురిసిన చినుకుని
కొమ్మ రెమ్మపై నుండి రాలిన నేను
మొదటిగా, మబ్బుల గోనసంచిలోంచి
ఎందుకు కురిసాను ?

ఉరికే మబ్బుని
మెరిసే మేఘాన్ని నేను,
కళ్ళకు చక్కుమని
చాటుకు వెళ్ళగొట్టే నేను
మెరుపునై ఎప్పుడు ఎందుకు మెరువలేను?
ఇష్టమేనా కలికాలం ?
ఇష్టమేనా కష్టకాలం ?
సెలవులు రావు
తప్పించుకోలేక తప్పులు చేస్తే,
అలవాటై,
కత్తి అంచులను పరిచయం చేస్తుంది.

IRUKU SANUKU

ఓ బుట్టబొమ్మ

ఓ బుట్టబొమ్మ...
అంగట్లో అమ్మకానివైనావమ్మ!
నీ చలువతో ఎడారి దిబ్బలను తడిపే
సమయం వచ్చిందమ్మ
తలూపమ్మ నలుగురిలో
చేతులూపమ్మ నాలుగు మూలలలో
ఇక,
నిప్పురవ్వలను కన్నీళ్ళతో చల్లార్చవే బొమ్మా !
అదే నీ జన్మ,
అని తెలిపిన బ్రహ్మ,
అమ్మాయివమ్మ – అమాయకపుబొమ్మ !
రాతలేం కాదు, గీతలేం కాదు
నోరు మెదుపు – నుదుటి రాత తుడుపు
లేక పోతే ?
నీ కలలకు ఇక జోలాలి !

RENUKA EEDOLLA

ఇసుక రేణువు

ఎడారిలో తడారని పరుగు,
జీవితం ఒక్కటే !
మంచు కరిగిన అంచులు,
నీరు దూరం – పరుగు భారం
ఆకలి దాహం – చీకటి కష్టం
ఒంటరిగా కాదు,
లక్షలుగా కదులు
వేలి సందుల్లోంచి జారుతున్న
ఇసుక రేణువు చెబుతుంది :
గాలికి చెదిరిపోతూ, గమ్యాన్ని చెరుతా !
గాలికి ఎగిరిపోతున్నా, గాలితో కలిసిపోను !
గాలి అంచులకి ఆకారం అద్దుతా...

ఆకలి ఘోష

ఆకలితో నేను
అమ్మా అని అరిచాను,
ఎదుటివాడు వినలేదు
కాని, నా కనుపాప
విసిరింది కన్నీటి చుక్కలను
ఇవి తాగి కడుపు నింపుకపో – అంది !
ముడతలు పడుతున్న పడవలో
ఆకలితో ఉన్నానని
బిందెడు ఉదకాన్ని పోస్తే,
చిల్లులు పడిన గోనెలా అలా నన్ను
తడిపి వెళ్ళిపోయిందే కానీ,
నాతో ఉండిపోలేదు...
తీరని ఆకలితో నే స్మశానంలో కూర్చుంటే,
అస్థి పంజరం అంటుంది
సమాజంలో ప్రాణం పోతున్న
కన్నార్పక చూస్తారు కనుకే, నేను
పంజరాన్ని అయ్యాను,
పంచభుతాలతో కలిసిపోయాను,
పావునై భూమిలో పాతుకుపోయాను అంది

RENUKA EEDOLLA

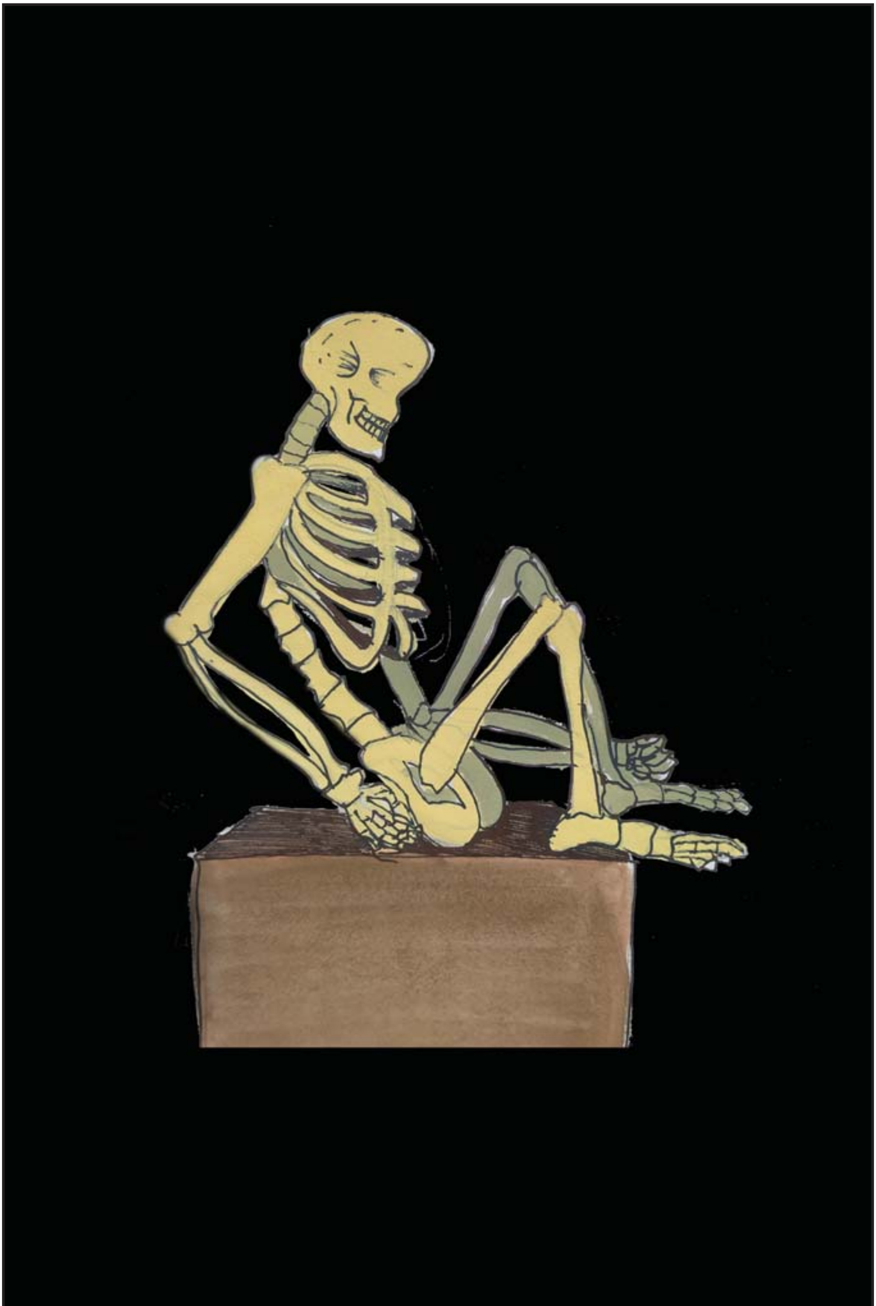

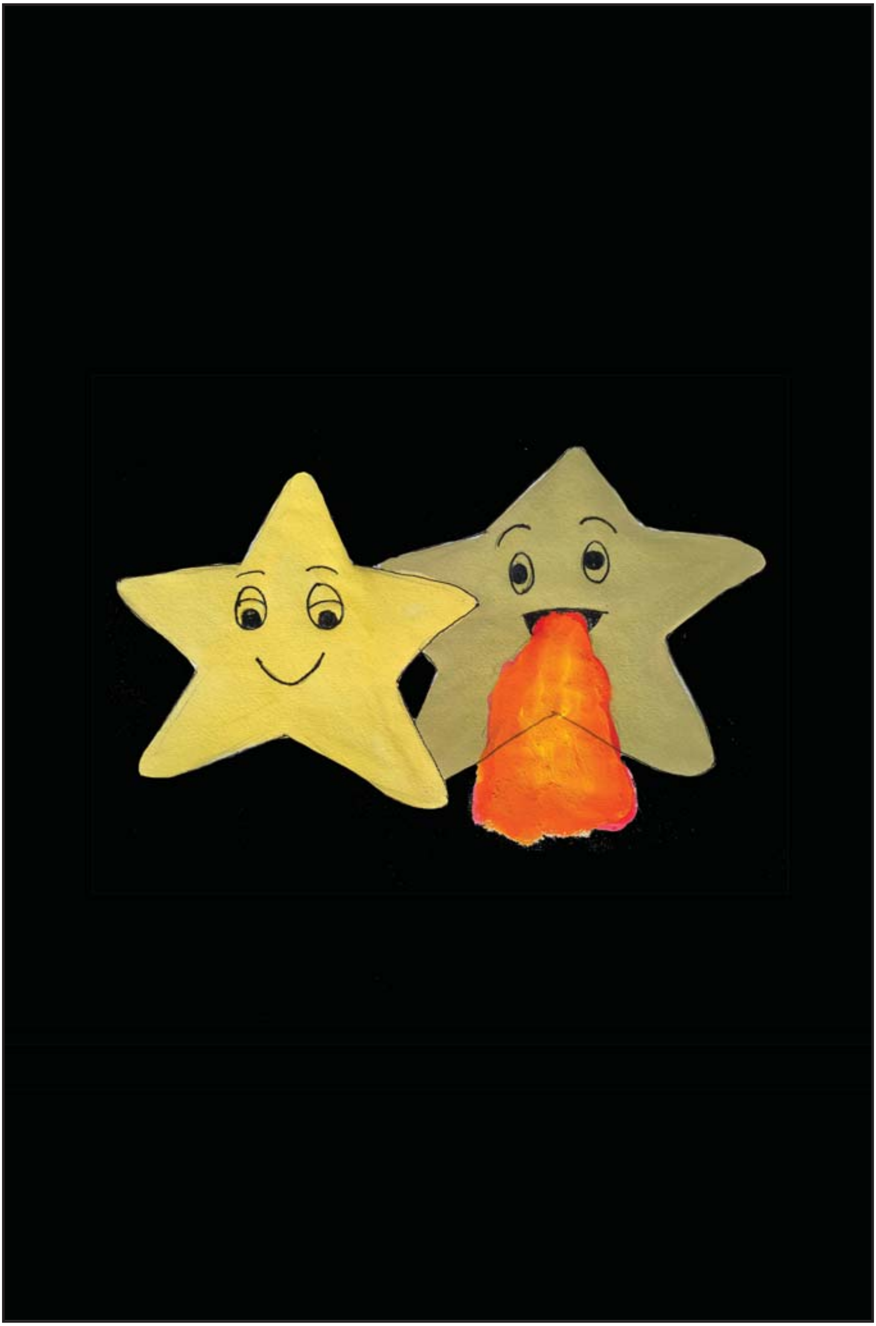

జీవితం

తప్పించుకోలేని జీవితం,
జీవించాలి,
ఒంటరి నక్షత్రాలు మౌనాన్ని తెలుపుతాయి
అలాగే,
నిప్పులు చెరుగుతాయి
కారు చీకట్లలో కూడ.

రెప్పలు మూసిన చీకటి

మొగ్గ విడువని మగువల మీద
పురుగుల దాడులు.
కళ్ళు తెరవని పసి కందుల మీద
కళ్ళు మంటలు.
మత్తు నిండిన మనసులతోడు
దేహ విల విలలు.
పాపం తెలియని చేతుల మీద
మసి మరకల పొదలు.

RENUKA EEDOLLA

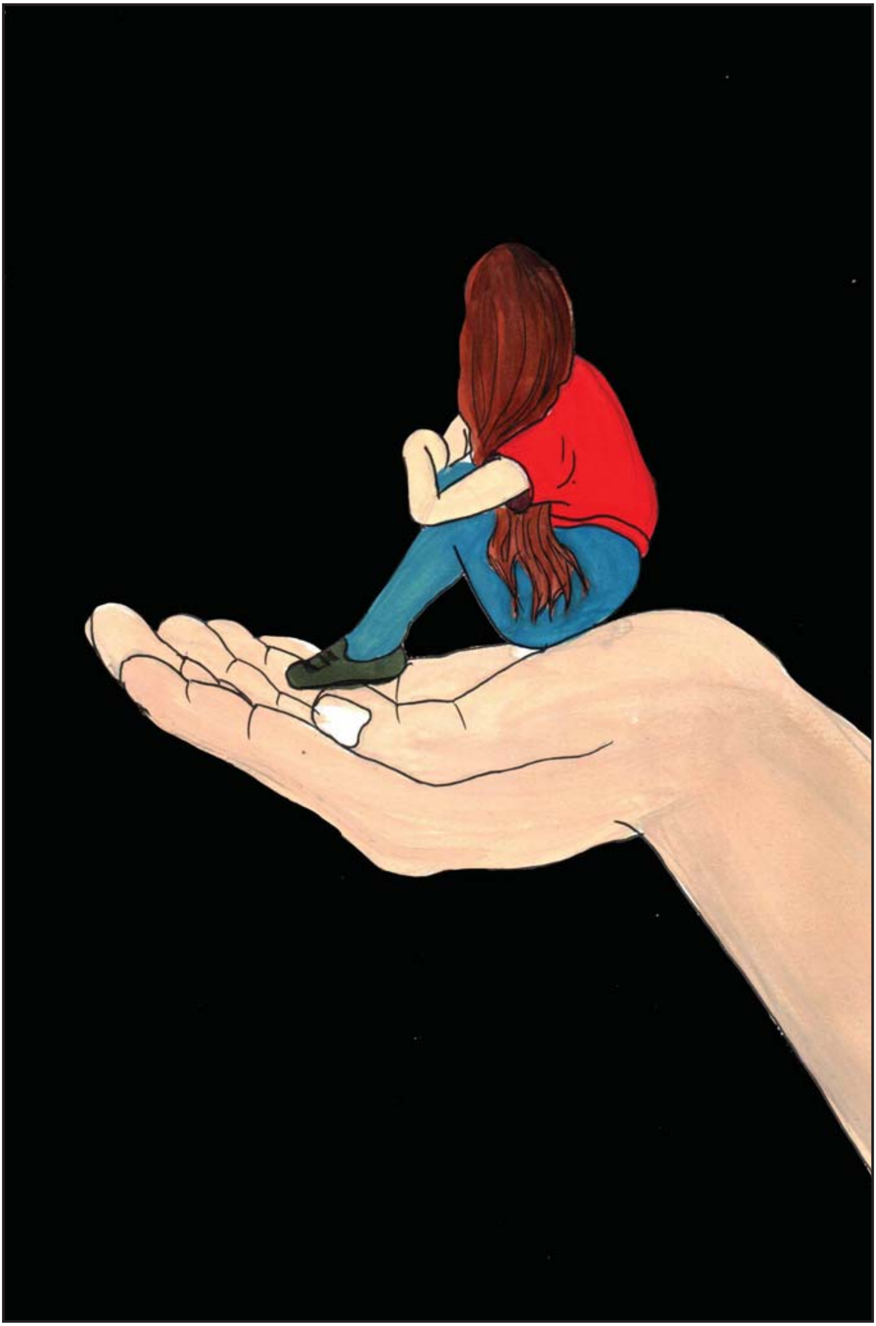

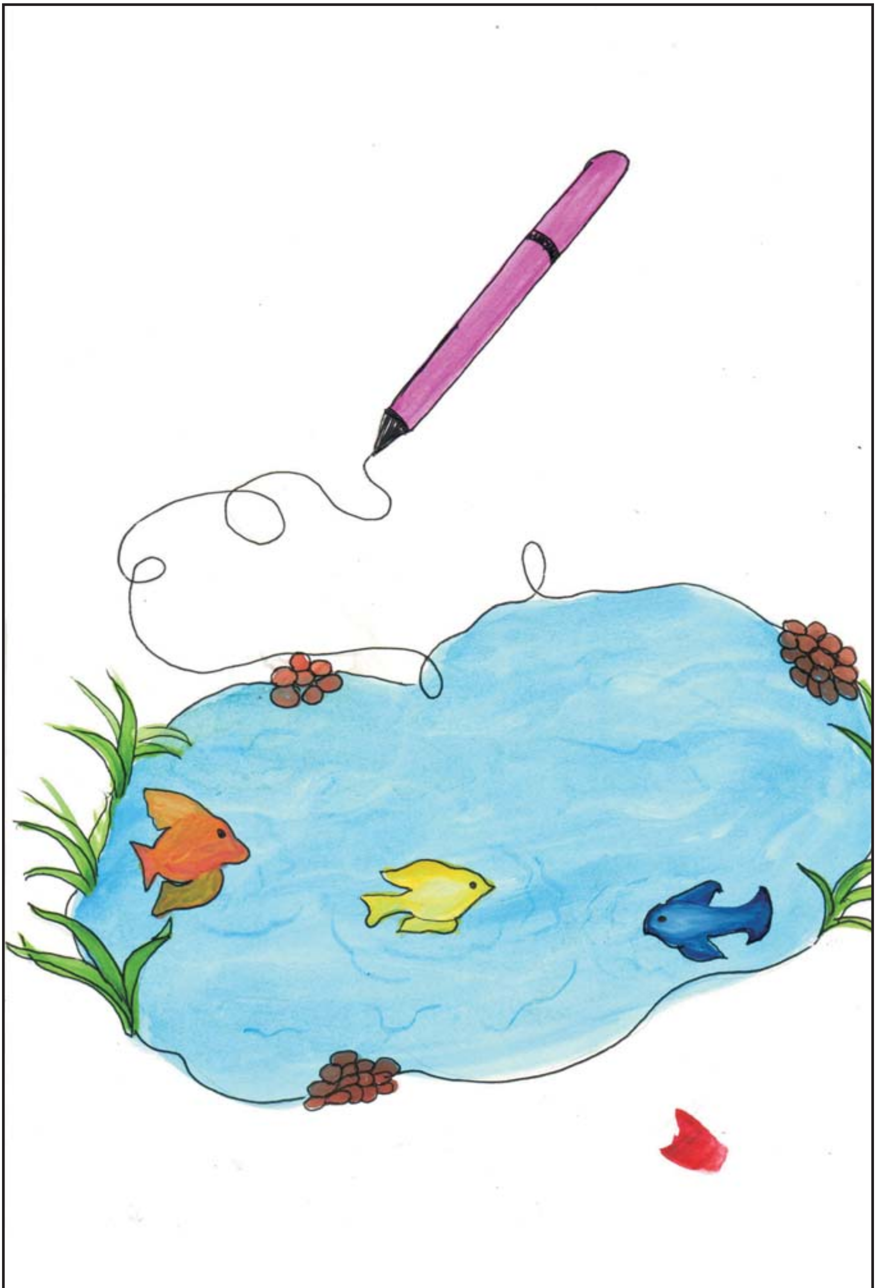

సునామి

– ఒక కష్టం సునామై,
నా చెమట చుక్కల్ని తీసుకెల్లిపోయినా
భుజంగాలను మూలకు నెట్టి
నా ఆకలిని కొట్టింది.
– ఒక అవినీతి సునామై,
నా రాష్ట్రం కన్నీరుతో కుంటలు నింపే
నా రాష్ట్రం బతుకుల మీద మల్లెలు చల్లె
నా ప్రజలను, నన్ను ఒక నీటి చుక్కని
చేసి, సముద్రపు అవినీతిలో కలుపుకుంది.
– ఒక కలం సునామై,
నా భరతమాత బరువుని కొలిచి
నా భుజంగాల బరువుని కొలిచి
నా భుజంగాలకు సత్తువ ఇచ్చి
నా భూమాతకు బానిస బతుకు వద్దని
తన కలంతో జారుతున్న పదంతో
మమ్ము కదం కదిపేలాచేసింది.

నరం లేని నాలుక

ముచ్చటగా ముళ్ళ కంపల మధ్య
ముసిముసి మువ్వలాగ మెదులుతూ
నరం తక్కువ లోపంతో నిరసన చేస్తూ
బొక్కలేక సక్కగుండని బాంబులాగా
మనిషి మనసు మరిచే మాటలంటుంది.
చీకటిలో ఉంటూ,
చిరుతిండ్లు కోరుతూ,
చితుకుతున్న చుట్టాన్ని చూసి
కొత్త కొత్తగా కోరుతుంది.
రుచులకి ప్రాధాన్యతనిచ్చి,
అనారోగ్యాన్ని ఆహ్వానిస్తుంది.
నమ్మకానికి బానం చూపి,
నేనున్నానంటూ భారం చూపి,
సూక్తులు పలికి, జవాబులు చెప్పి
మాటల ముత్యాలతో మనిషి
మనసుని కవ్విస్తుంది.
ఒక్క మాటతో గుండె తలుపులు తెరుస్తుంది.
ఉచ్చు నిచ్చుగా గచ్చుమీద
ఉంచి కాళ్ళు నరికేస్తుంది.
మాటల మాయదారి, తూటాల చమత్కారి
చూపుల్లో చందనం దున్ని
అందరి హృదయంలో గునపం చేరుస్తుంది.

RENUKA EEDOLLA

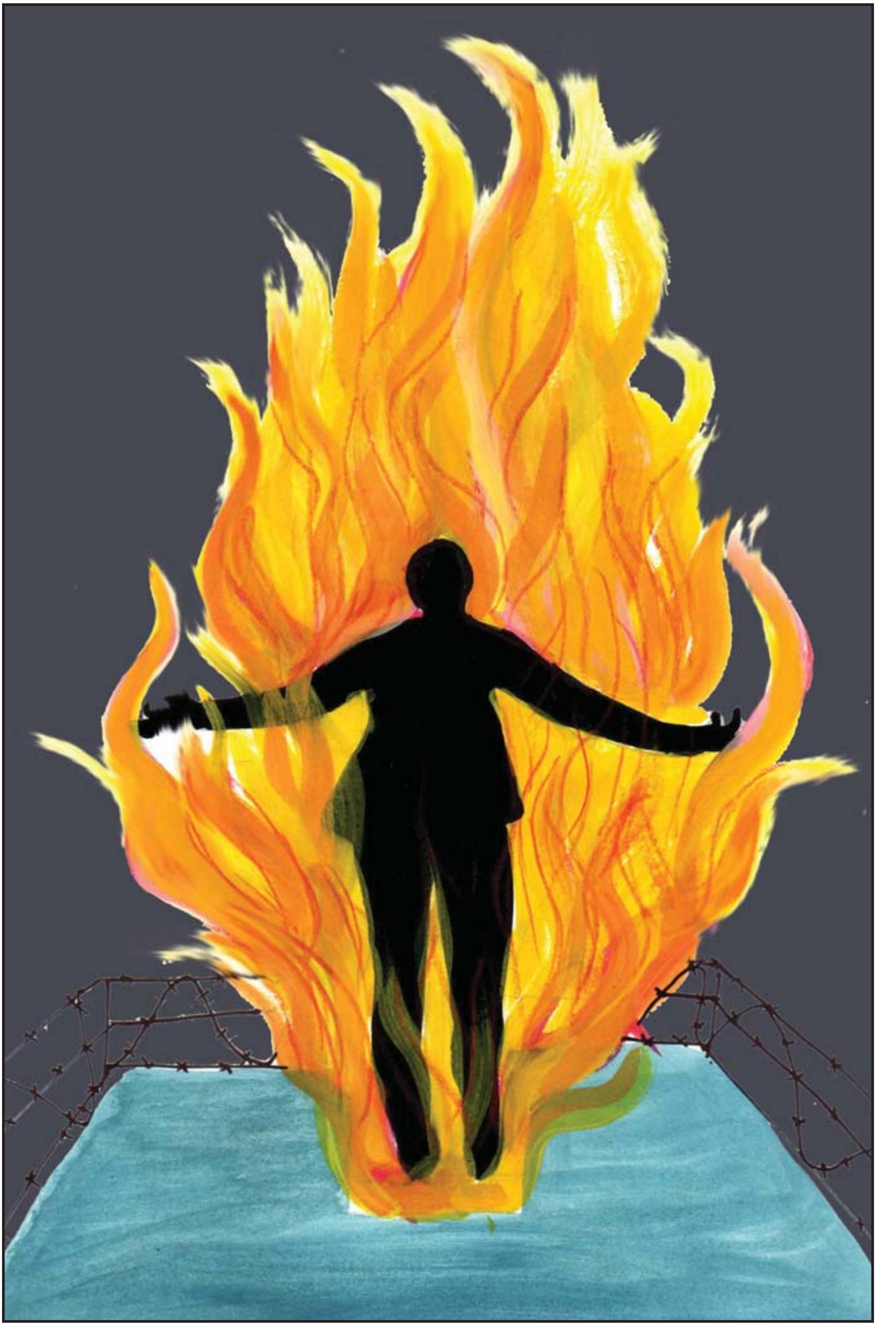

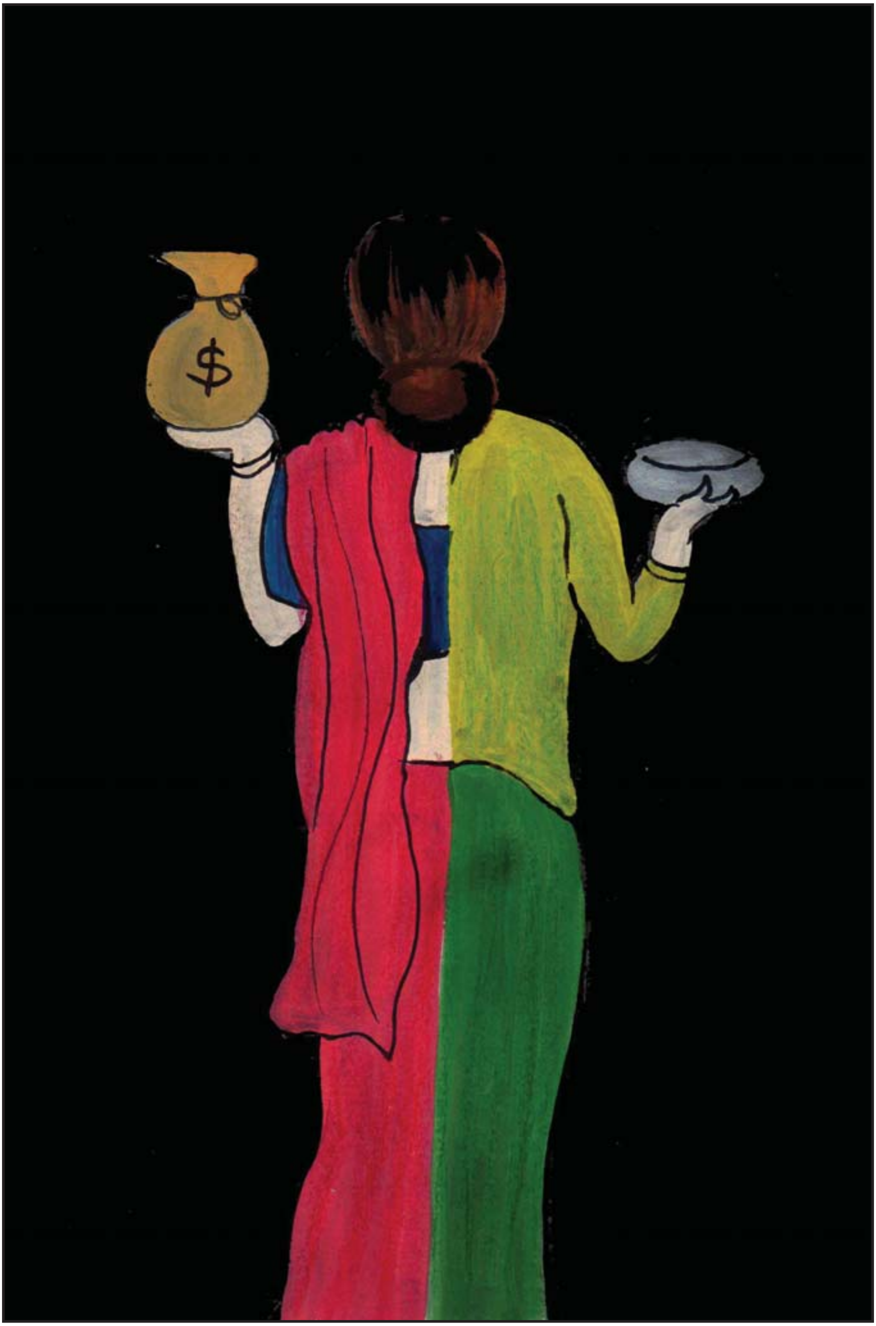

ముసుగు మనుషులు

చీకటి రాజ్యంలో,
ఆకలి బతుకులు !
ఊపిరి ఆడని,
ఇరుకు మనసులు !
అద్ధం వెనుక నిజ భూతాలు
సమాజం ముసుగులో,
వారొక,
పేద పురుగుల పెంపకాలు !

ముందుకెళ్ళి తెలుసుకో

– మబ్బులతో కలువు
వర్షంలా కురువ
వర్షించే మేఘాల నిలకడ తెలుస్తుంది.
– గుట్ట మీద మొదలెట్టు
భూమి మీద మొలకెత్తు
ఎత్తు – వంపు సమానాల సమాజం తెలుస్తుంది.
– సమావేశం దారిపట్టు
సమాజంలో అడుగుపెట్టు
సమానత్వం లేని చీకటి తెల్లారుతుంది.

RENUKA EEDOLLA

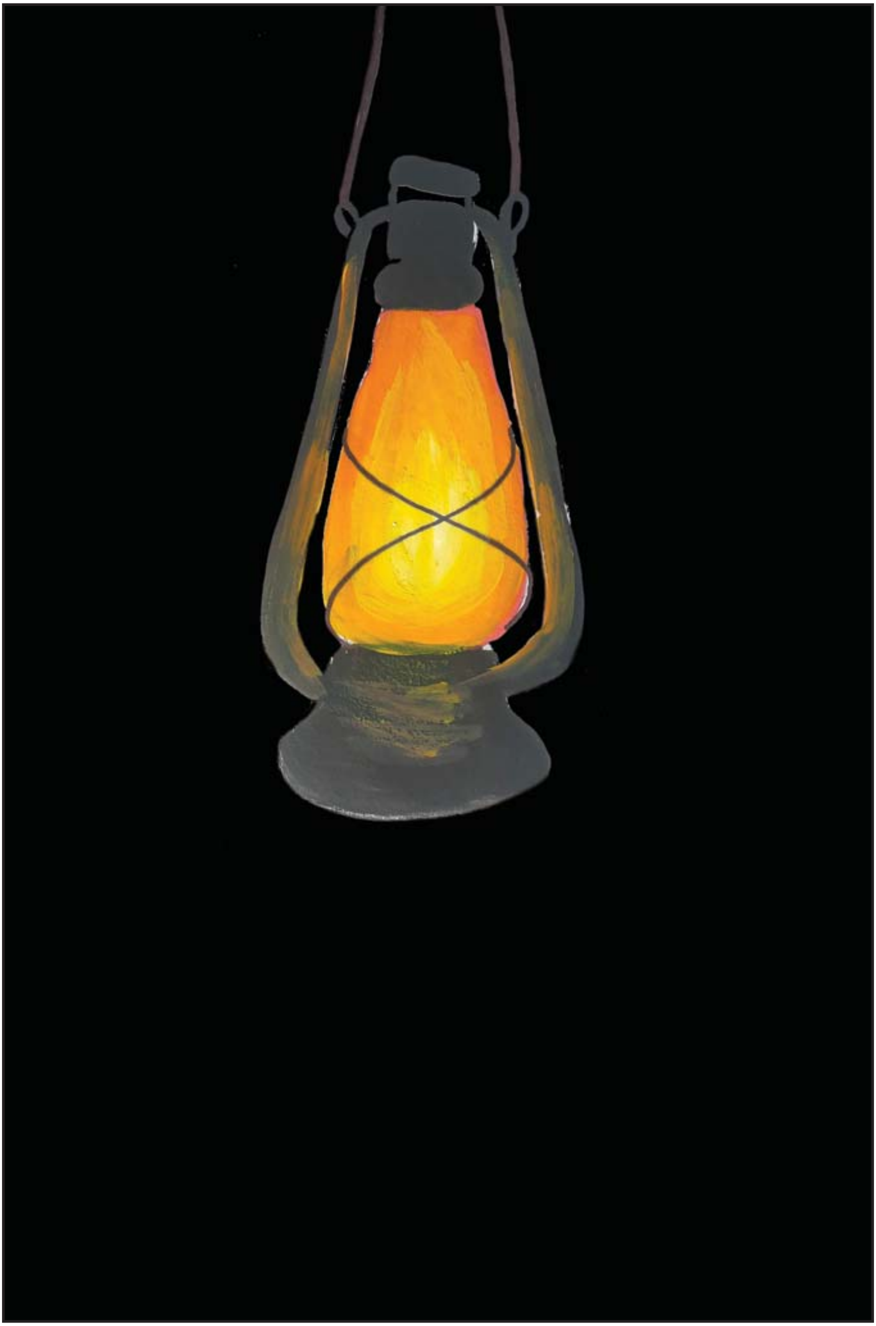

ఎదురుచూపు

కలిగెనే కళ్ళలో రాళ్ళ—— కాసిన ముచ్చట
కరిగెనే కాళ్ళలో కరిగిపోయిన తెల్లని ముచ్చట
కదిలి – కదిలి అలుపొచ్చెను,
కలలో కలువరించెను,
ఇక !
అలకకు దిగజారుతున్న,
ఆకాశాన్ని అడుగుతున్న,
గాలితో కబురెడుతున్న
గవ్వలతో చాటిస్తున్నా !
వన్నెలుగ వర్ణిస్తున్నా
కళ్ళార్పక వెన్నెలనై ప్రకాశంలో వీక్షిస్తున్నా !
అలుపెరుగని, అలలా మది కదులుతుంది
అలజడులు, విరివిరిగా జరుగుతున్నాయి.
వస్తావని, నవ్వులు తెస్తావని, చిన్ని ఆశ
అంతము లేక అలసట
కొంత దూరమైన పోకవుంది
అలసట తుది శ్వాస వరకు
మది, మతి, మరచిపోతుంది.

ఒంటరితనం

ఒంటరి పక్షికి తుంటరి బుద్ధులు
తోడేలేని నడక ప్రయాణము
గరళం కంటే దు:ఖం మక్కువయి
తడి – తడి సరిహద్దుల
కన్నీళ్ళ సుడిగుండాలలో
బతుకు మెతుకు కానక చిన్నపోయి
జీవచ్ఛవంలా నిలిచిపోతానన్న భయం
ఒంటరి – తనం,
పదం,
పాదం,
కదం,
చీకట్లో – చితిలో నీడ లేని బతుకు
చితిలేనప్పుడు నీడ కొరకు గాలింపు
ముంచెత్తుతున్నాయి గంపెడు బుల్లెట్లు
ఏం చేయాలన్న గుప్పెడు జాకెట్లు
అందుకుందామన్నా అందని సముద్రం
చుద్దామన్న కనిపించని నిలువెత్తు స్వరూపం
ఈ, ఒంటరి తుంటరి బుద్ధులు,
తడి ఆరని కన్నులలో పడవల తీరాలు !

RENUKA EEDOLLA

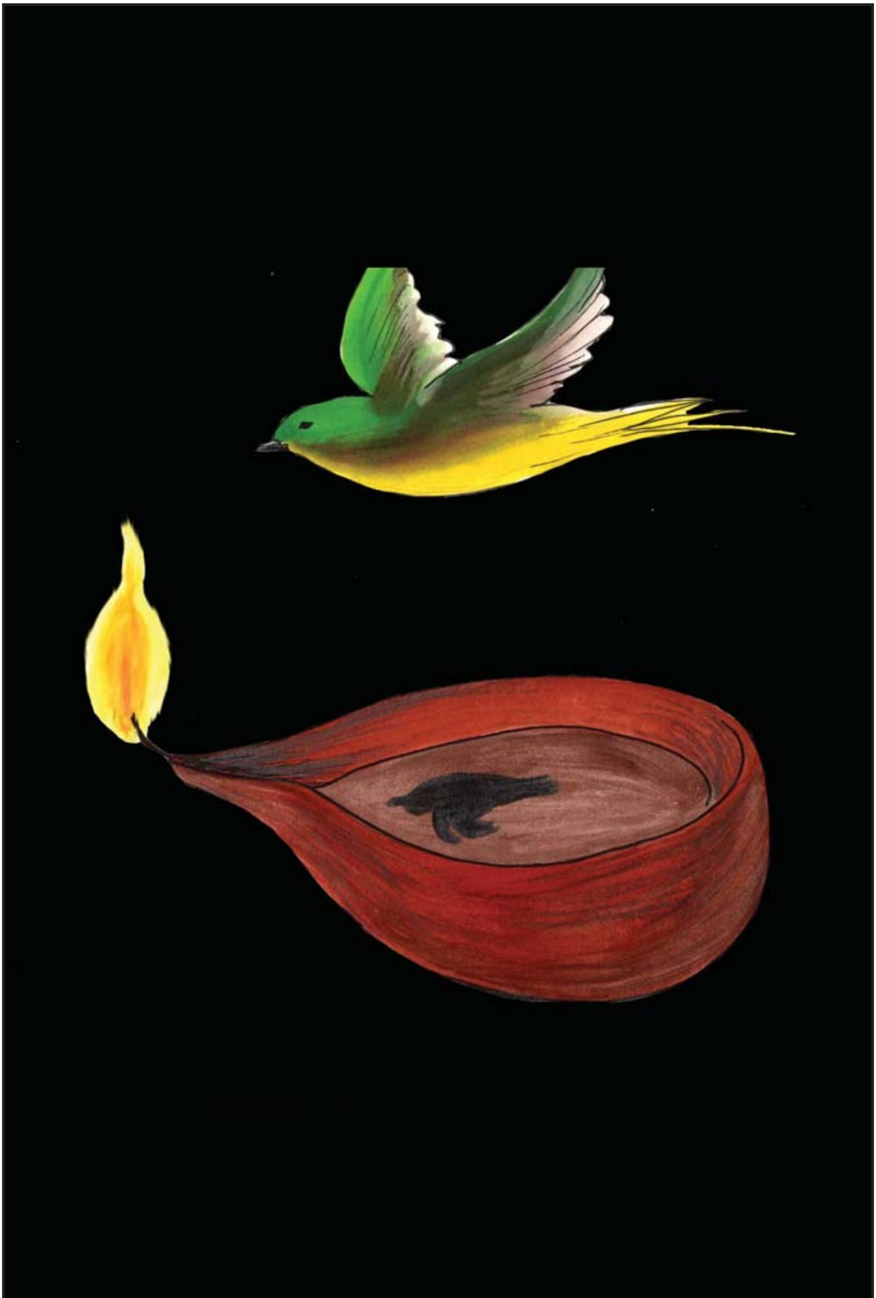

ఎరుపు - నలుపు

ఎర్రని సూరీడు కరిగి
కన్నుల అంచున చెదిరి
నిశి దారిలో వాగై - వరదై అలసిపోయాడేమో !
ఎర్రని పండు చెదిరి
తెల్లని హృదయం మరిచి
నిశితో నా బుగ్గమీద
రక్కిన గీతై ఉండిపోవాలేమో !
ఎర్రని జెండాలు ఎగిరి
జోరుగాలికి ఒరిగి
అలా, అలా నా గుండె రంగును
అందరికి చూపించాలనుకుంటుందేమో !
అందుకే !
ఎరుపు - నలుపు
పక్క పక్కనే −ంటూ
వేరు వేరు కళ్ళ కలల ఒడి నింపుతాయి !

కలికాలం

బ్రతికే వుంది కలికాలం
కరుణ వుంది కరువైపోలేదు,
కామం వుంది కనుమరుగవ్వలేదు !
బ్రతికేవున్నాయి తియ్యని కత్తులు
మాట వుంది మర్చిపోలేదు,
మోసం వుంది అంతము లేదు !
బ్రతికేవున్నాయి పొద్దులు
తెలుపు వుంది తెల్లవారుతలేదు
నలుపు వుంది తెల్లవారె అవసరం లేదు !
బ్రతికే వున్నాయి భయాలు
మెతుకు వుంది కరువైపోలేదు,
బతుకు వుంది ఆశలు లేవు !
బ్రతికేవుంది కన్నీరు
జోలాలి వుంది అమ్మ ఒడి లేదు,
దు:ఖం వుంది గొంతుని వదలలేదు !
బ్రతికే వున్నారు మనుషులు
మనుషులు వున్నారు మంచితనం లేదు,
మతి వుంది మనసు లేదు !
బ్రతికేవున్నాయి పంచభూతాలు
చూస్తు వుంటాయి చెప్పలేవు,
చింతిస్తూ వుంటాయి చిరాకు పడలేవు !

RENUKA EEDOLLA

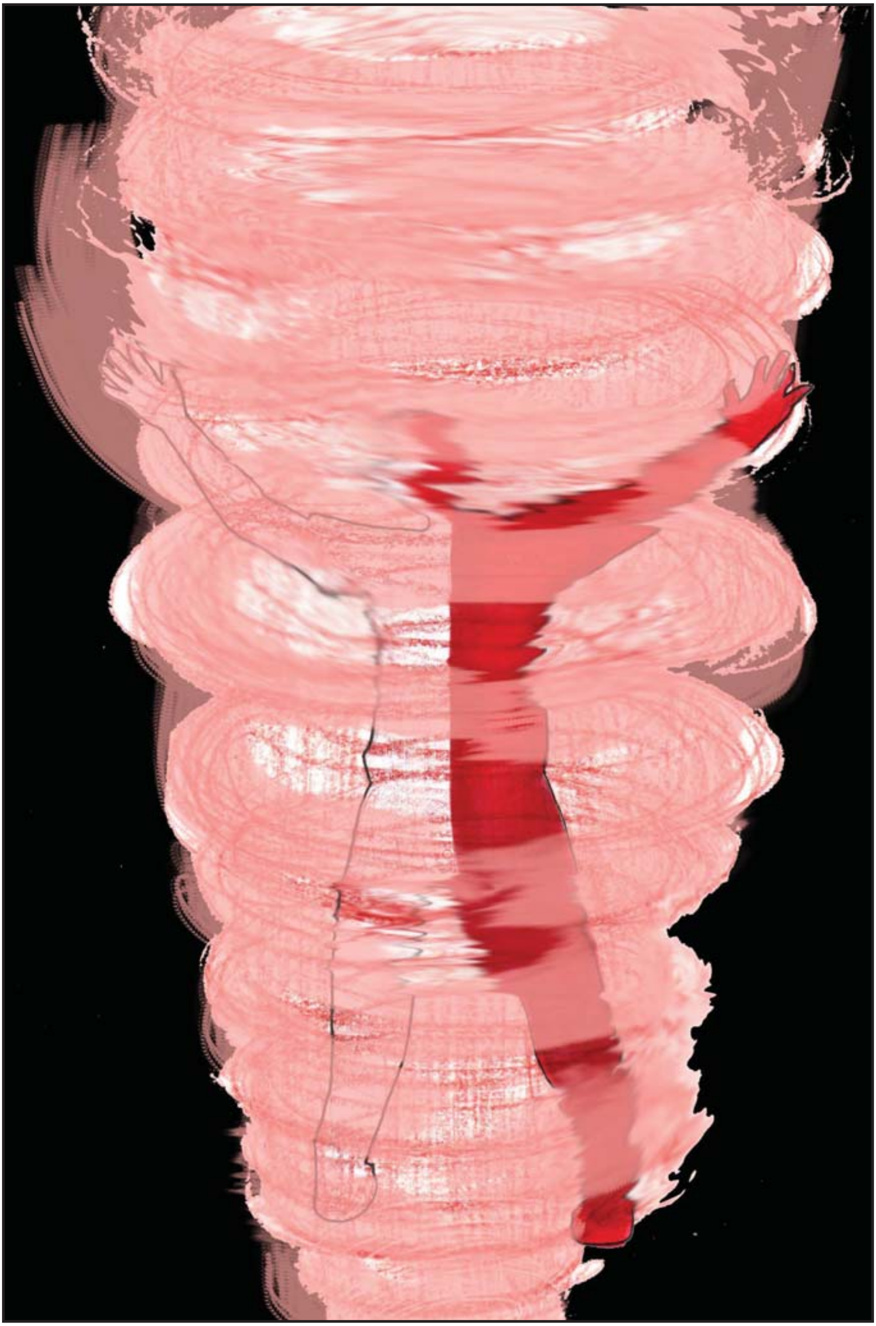

దృష్టి వేరు

మేఘాలన్ని ఒక వైపు,
వర్షం ఒకవైపు.
ఆకాశం ఒకవైపు,
సూర్యచంద్రులు ఒకవైపు.
సముద్రం ఒకవైపు,
చల్లదనం ఒకవైపు.
భూమి ఒకవైపు,
ఓపిక అంచులు ఒకవైపు.
ఒకే చోట ఉండవేమో
ఒకే లాగ వుండవేమో
కాని,
అన్నిచోట్ల ఒకే రూపాన్ని
ఊహించలేను!

భయం

నా నవ్వుని కమ్ముకున్న ఓ ముళ్ళపొద
మిట్ట మధ్యాహ్నంలో నా తలుపు తడుతుంది
అప్పటి వరకు సరే, తర్వాత పరుగుల ఉనికి
నిండుగా గుండె పట్టాలు తప్పిన కేకలు
దారులు తప్పిన చీకటి కౌగిళ్ళు...
తడి, చేతులను ముద్దాడే తోక్కిసలాటలు
తడబాటు పెదవులను కమ్ముకునే పొరపాటులు
నా కాళ్ళని కదలకుండా కట్టేసే
సంకేళ్ళ పయనాలు
ఒక గాలి నా జుట్టుని తడుముతూ,
నా ఒంటిని తన స్పర్శతో అల్లుతూ,
ఎండిన కోమ్మలు తన రూపమని
నన్ను మధ్యాహ్నం వేళ వచ్చి చూసిపోతుంది.

RENUKA EEDOLLA

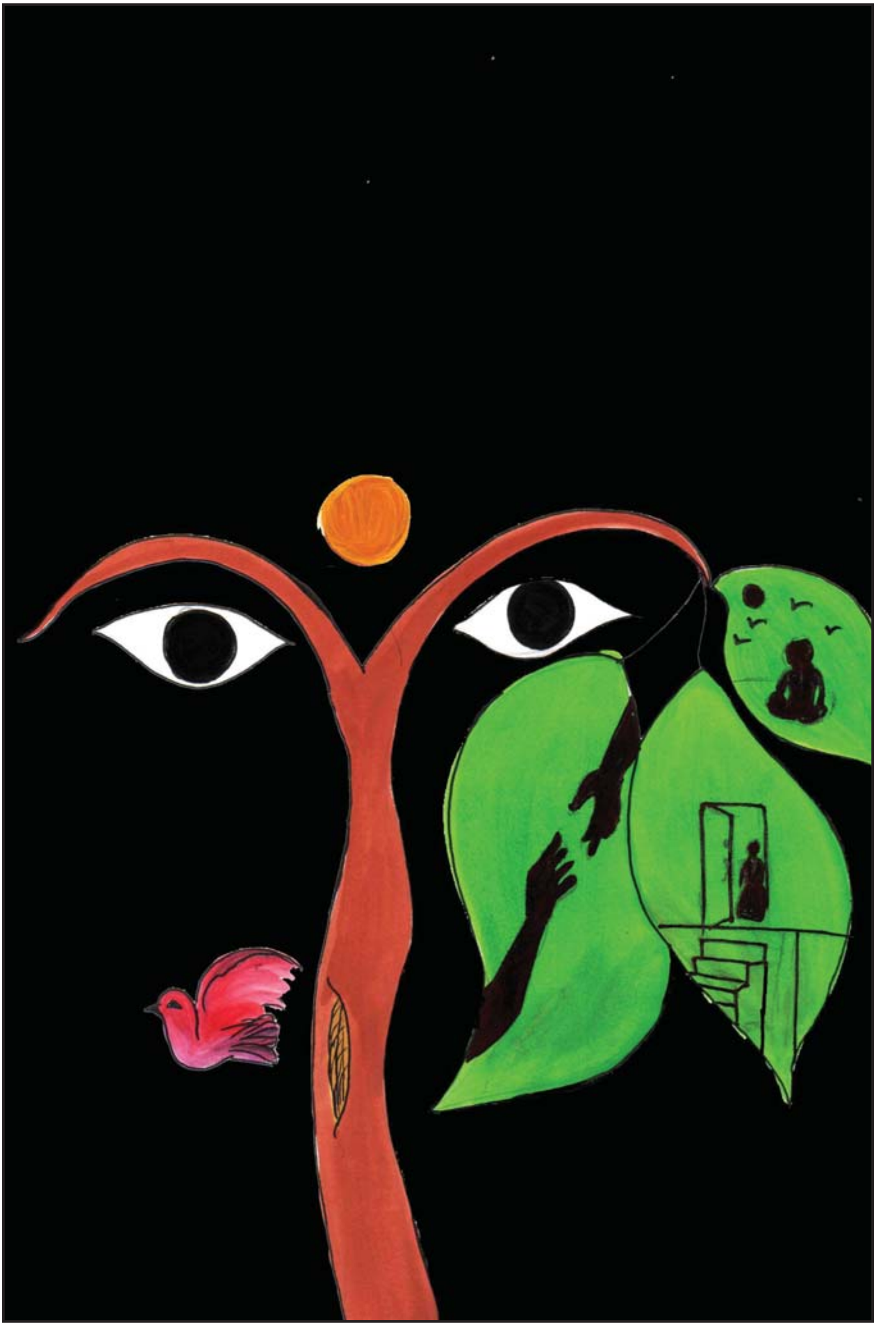

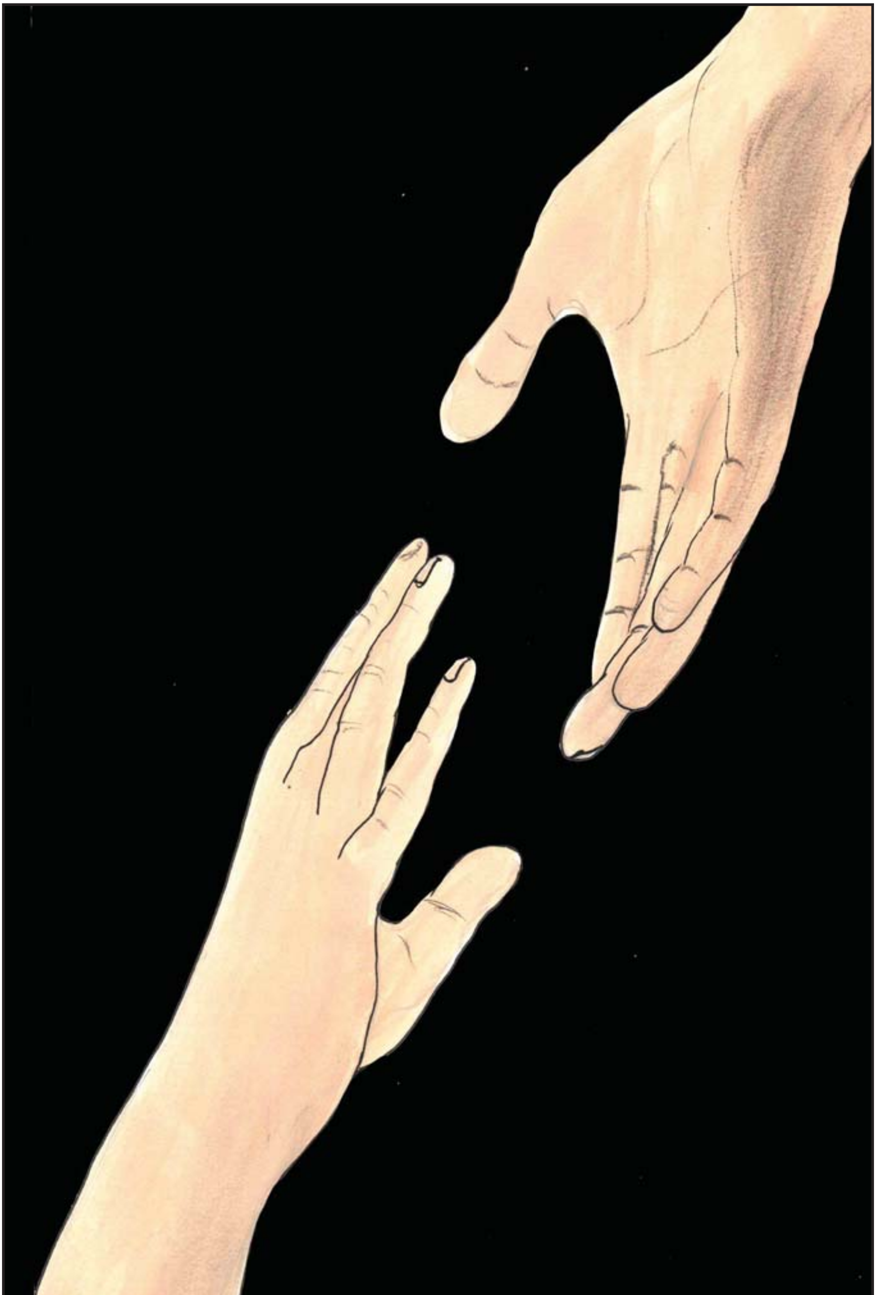

ఉండిపోవా

నా కళ్ళను తడుముతూ – తడుపుతూ
వెళ్ళే, ఓ –
నీలి మబ్బుల పొద ఉండిపోవా!
నా ఆఖరి చూపువరకూ తోడుగా
నా మనసుని తడుముతూ– తడుపుతూ
వెళ్ళే, ఓ –
నీలి అలకల – మలుపుల పొద ఉండిపోవా!
నా ఆఖరి అలకతోడుగా
నా పాదాలను తడుముతూ – తడుపుతూ
వెళ్ళే , ఓ –
నీలి అలల పొద ఉండిపోవా!
నా ఆఖరి అడుగుతోడుగా
నా ఆలోచనలను తడుముతూ – తడుపుతూ
వెళ్ళే , ఓ –
నీలి ఆశల పొద ఉండిపోవా!
నా ఆఖరి ఆశ తోడుగ
గుర్తులు మర్చిపోలేను,
చేదులు గుర్తించుకోలేను,
ఆశలు ఆవిరి చేసుకోలేను,
పడుతూ, లేస్తూ, పడవనై
పరుగులు తీసే నాకు
తోడుగ ఉండిపోవా!

బాధ

నలతగా కొన్ని క్షణాలు కోల్పోతాం!
సునామి సుడిగుండానికి ఆ క్షణమే
తోడయినట్టు చెలరేగిపోతుంది.
ఎలా వస్తుందో గుర్తుతెలియదు
ఎలా కవ్విస్తుందో కాని, కల్చేస్తుంది
ఆ బూడిద అవకాశాన్ని, అందరికి అందిస్తుంది.
అప్పటి వరకు ప్రశాతంగా ఉండే మౌనం
ఎర్రగా కళ్ళల్లోంచి లావ సంద్రంలా
చెలరేగిపోతుంది.
బడబాగ్నిని గొంతులో నలిపి,
ముద్ద మింగజాలకుండ కత్తులు దూస్తుంది.
మీ అందరికి పరిచయమే,
నేను ఒప్పుకుంటాను... కాని,
కొన్ని క్షణాలు దాని కవ్వింత మంచులో
కొన్ని జీవితాలను
లాక్కువెళ్ళిపోవడం నేను చూశాను

RENUKA EEDOLLA

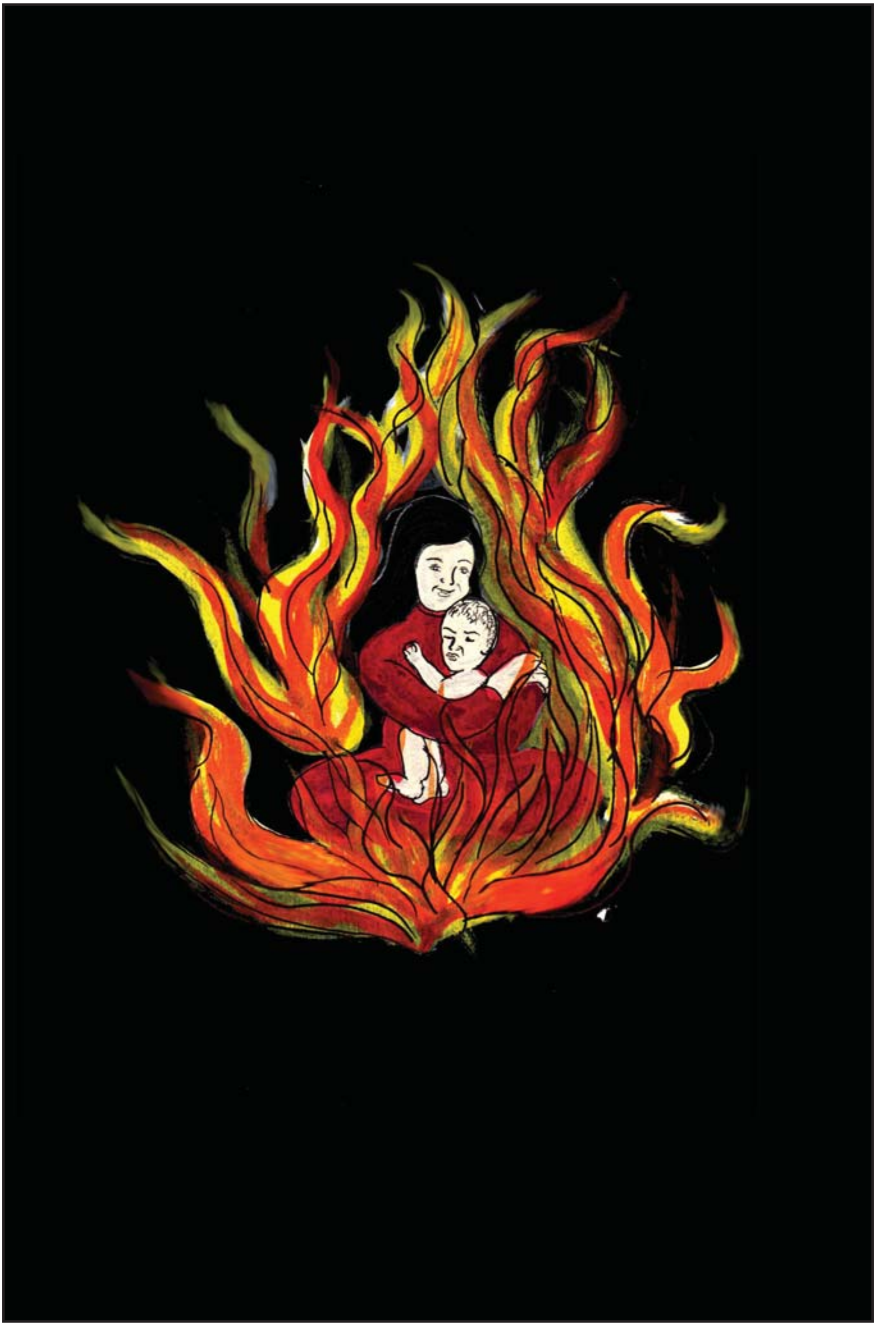

వెచ్చదనం

వెచ్చని గొంగడికి, చితికి
పెద్ద తేడాలు ఏమి ఉండవు,
కౌగిలి వెచ్చదనం,
కాష్టం వెచ్చదనం,
ధగ ధగ మండే గోలాగ్ని సూర్యదేవుడట !
భగ భగ మండే కోపాగ్ని మృత్యుదేవుడట !
మీరెప్పుడయినా చుశారా ?
వేడి మంటల చల్లని చూపులు
గోరాలు – నేరాలు
తూటాలు – తూపాకులు
బాంబులు – బడబాగ్నులు
ఇప్పటికి ఎందరిని కల్చేసాయో ఏమో !
ఇప్పటికి ఎందరిని తన
గొంగడిలో వెచ్చదనమని,
ఆశ చూపి ఎత్తుకు వెళ్ళిపోయిందో...

గుడ్ల గూబ

అరుణోదయం నాకు చీకట్లలో
సూర్యోదయం నాకు చలి మంటల్లో
పొద్దుపోయె సమయం నాకు తెల్లవారుజాము
గూడు వద్దు
తోడు వద్దు
పలకరించే ప్రణయం వద్దు
నా ముసుగే నా కల,
ఈ నిశియే నా ఇల,
పుట్టుకతోనే నేను చెట్లకొమ్మలకు
చెరగని కాటుకని,
నా చూపులతోనే బెదిరిస్తాను,
నా రెక్కలతోనే కమ్మేస్తాను,
నా అడుగు ఆకాశానికి
నా చూపు అంగులానికి
చీకటి రాజ్యం నా సొంతం...

RENUKA EEDOLLA

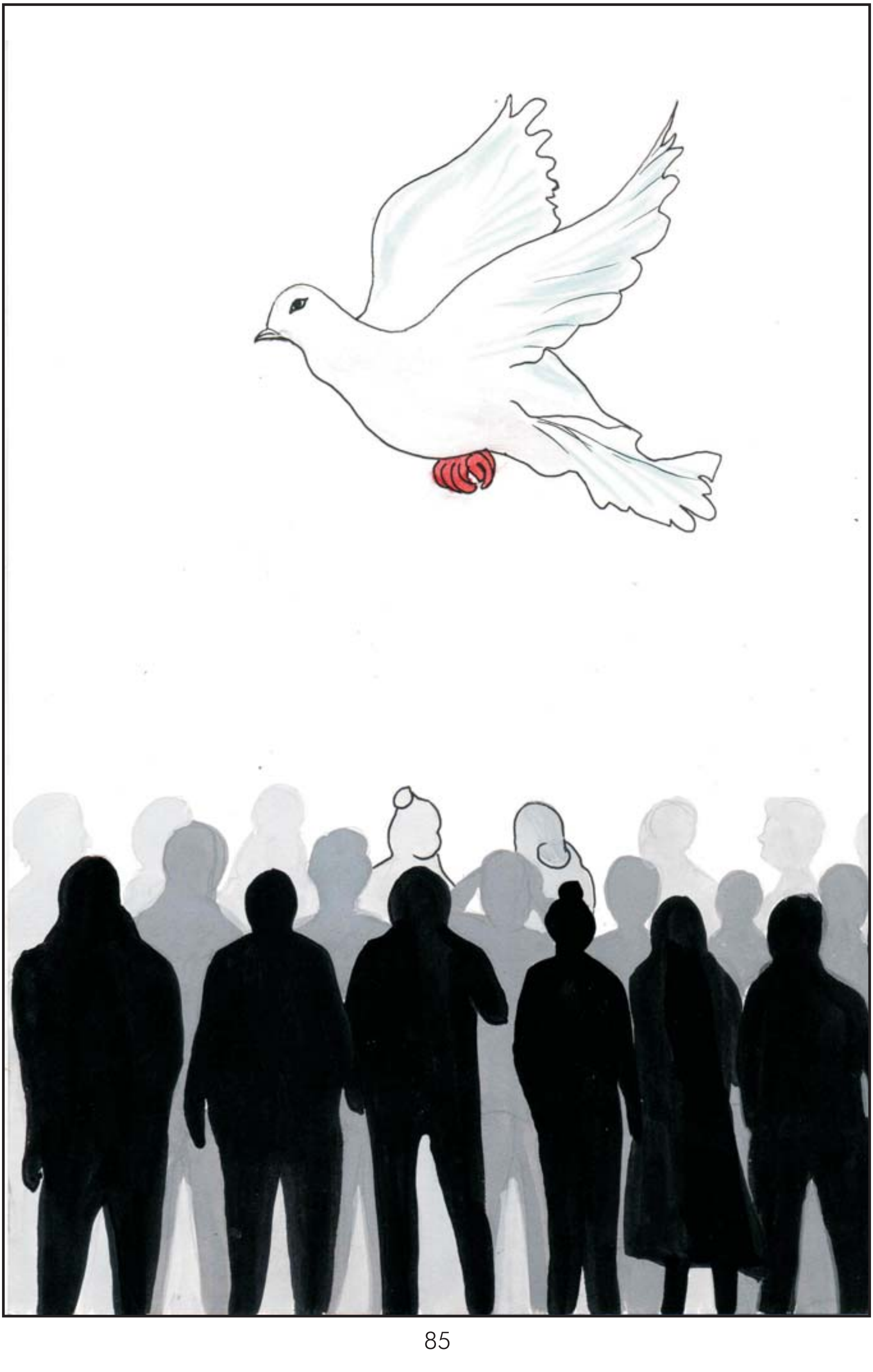

ఏముంది?

కోన – కొమ్మల – కాకులం
రివ్వున – రాలిన – ఆకులం
చెమట – చుక్కల – చిరునవ్వులా
మనమే మనం, జీవనం
సర్వాగ్నితో సాగరం
అటు ఏముంది? కలలకు – ఆశలు తప్ప
ఇటు ఏముంది? అలలకు – అంచులు తప్ప
సన్నివేశాల ధోరనిలో – సాగిపోవాలి నీ ప్రయాణం
సన్నజాబి – సందులోంచి జాబిలి దుకాణం
మనం,
జనం,
ప్రభంజనం,
ఏముంది ?
ఏదారి, ఏ తీరానికో...
ఏముంది ?
ఏ ఆశ, ఏ అంచులకో...

ఆకాశమా

ఓ ఆకాశమా !
ఎంత ఎత్తే నువ్వు ?
ఎంత ఎగిరిన అందవా..
మబ్బుల పరుగుకు దొరకవట,
ఎంత ఎత్తే నువ్వు ?
నీలి రంగు నీ వర్ణమట
నా కలల కొనలు నీలా ఉండాలంట
ఎంత ఎత్తే నువ్వు ?
సూర్య, చంద్రులు నీ చుట్టమట,
మెరుపు, చినుకులు నీ స్పర్శనట
ఎంత ఎత్తే నువ్వు ?
ఎన్ని పరదాలే నీకు
చాటుగా ఒకసారి నల్లని మబ్బులు
ప్రశాంతంగా ఒకసారి నీలిమబ్బులు
నా ఊహ కూడ ఊహించలేదట
నా కల కూడ నీ అంచులను చూడలేదట
ఓ ఆకాశమా !
ఎంత ఎత్తే నువ్వు ?

RENUKA EEDOLLA

తోడు

ఎండిన కొమ్మలు కూడ
చిగురుని కోరుతాయి కాని,
కాకుల గుంపులు చెల్లాచెదురు చేసి,
నువ్వు చీకటి అని నా అందాన్ని చూపిస్తాయి.
తొందర – తడబాటులో
అందని – అమాయకత్వంతో
నీ చేతికి విడుకోలు చెప్పే
సమయం వస్తుంది.
అప్పుడు, నేను ఒంటరిని కాదు !
ఆలోచన – నాకు తోడు
వెచ్చదనం – నా కన్నీరుకి తోడు
కన్నీరు నా కళ్ళకి తోడు
బాధ – నా మనసుకి తోడు
కారణం – నా విడ్కోలుకి తోడు
ఒంటరి అని ఎవరన్నారు?
తోటి – తోడు – తోట
తుంటరి – తొందరకు – తూట
తలలో – తడిమె – తడబాటా
తుది – తరునానికి – తోడొక తీపి బాట !

ఒడిలో పాము

ఒడిలో పాముని బుజ్జగిస్తే,
తదుపరి అందరిని
పొరల ఒడిలో కప్పేస్తుంది.
కళ్ళలో పసితనం
కోరలలో విషమయం
మాయం చేస్తుంది
పసితనపు జీవితాన్ని.
జాగ్రత్త...
గుర్తు తెలియని నటన,
పదునుతో పనిలేదు
సమయంతో పని
జాగ్రత్త నీ ఈ నిమిషం !

RENUKA EEDOLLA

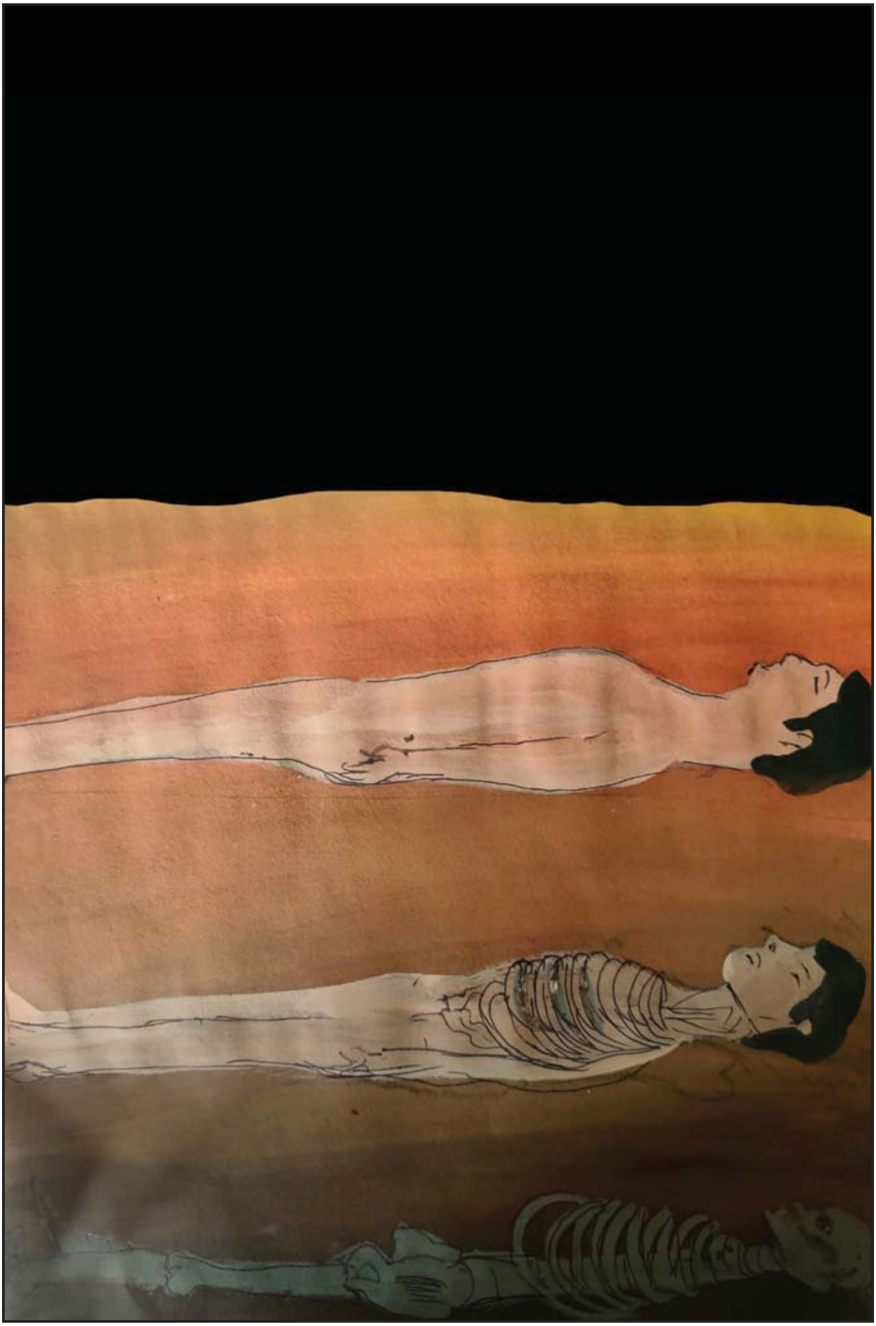

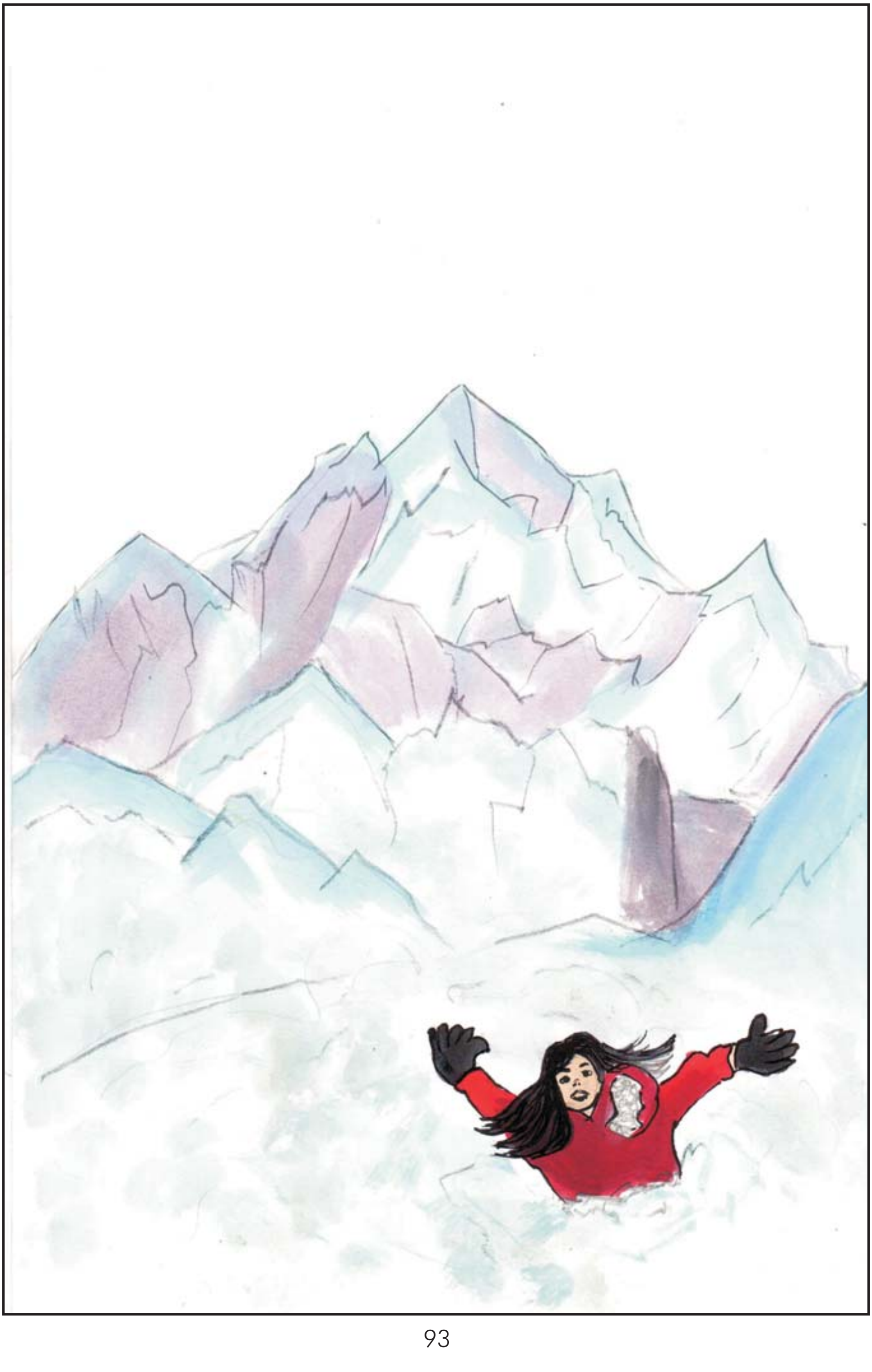

ఏం నేర్చుకుంటావో !

చీల్చుకువస్తుంది ధోరని
ఆపలేను కొన్ని క్షణాలని
చూపలేను కొన్ని ఆనందాలను
వివరించలేను కొన్ని అవకాశాలను
చూసి నేర్చుకుంటావో,
మాయలకు లొంగిపోతావో,
ఏ బంధింపులో
చిక్కుకు పోతావో,
జాగ్రత్త!
కొండలున్నాయి,
లోయలున్నాయి,
రెండింటిని కలుస్తూ వెళ్ళిపోయే
పిల్లకాలువలున్నాయి.

చూపు

అందంగా చందమామ,
అందులో మరకలు.
దూరంగా కొండ వలపులు,
దాని వంకలు.
నిమ్మలంగా సెలయేరు...
చిట్లిన చినుకులు, దాని అలకలు
అంతా దైవత్వమే అనుకో
తెలియని సంతోషం నీలో !
అంతా ముళ్ళ పొదలే అనుకుంటే
తెలియని చితిరోత నీలో !

RENUKA EEDOLLA

కనిపించకుండా పోని ఈ రోజు...

అంతా చీకటి, ఏం కమ్ముకుంది?
అందరూ చుట్టుముట్టారు, ఎందుకు ?
ఏ హద్దులను దాటాను !
ఎందుకు నాపై ఈ చురకత్తులు?
చితి మంటల్లోంచి
దీపం వెలిగించినందుకా ?
దు:ఖమే వెలుగయిందని
ముఖానికి మసి పూసుకున్నందుకా ?
ఏం ముసిరింది ఈ నాలో?
నాకు నచ్చలేదు !
అందుకే,
కనిపించకుండా పోని ఈ రోజు !

సమాధానం చెప్పి వెళ్ళాలి

నన్నుతాకే ప్రతీ చినుకు,
తడిమే ప్రతీ గాలి,
బంధించే ప్రతీ చిక్కు,
బంధించే ప్రతీ అణువు,
చుట్టే ప్రతీ క్షణం,
చుట్టంలా నా చుట్టు చేరే,
ప్రతి కాకుల గుంపు,
నిజాన్ని గుర్తించని ప్రతి ద్వారం,
నా ఒంటరి తనాన్ని
గద్దల్లా పిక్కుతినే ప్రతీ మృగం,
నాపై అబద్ధాన్ని రుద్దే ప్రతీ నేరం,
నా ప్రశ్నలకి
సమాధానం చెప్పి వెళ్ళాలి...

RENUKA EEDOLLA

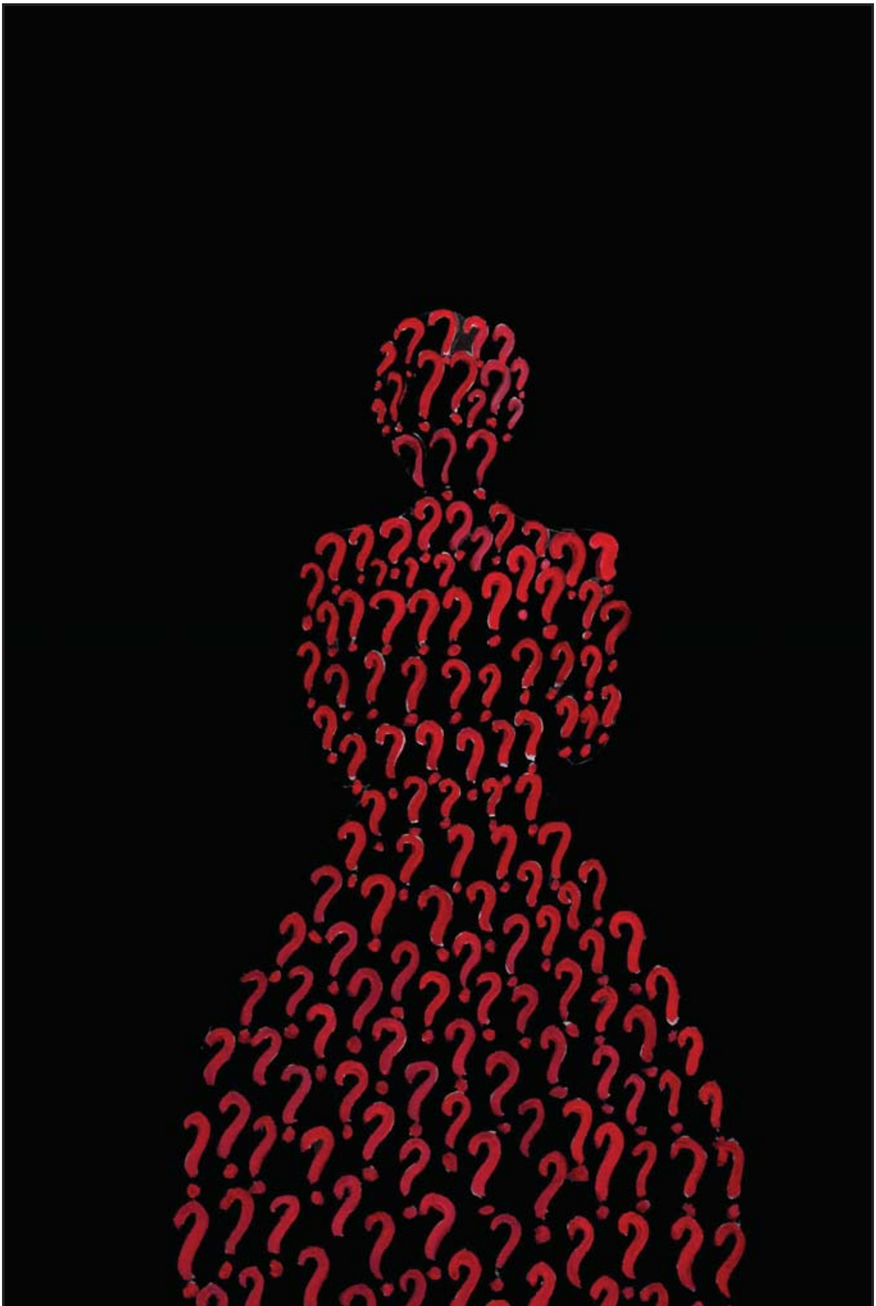

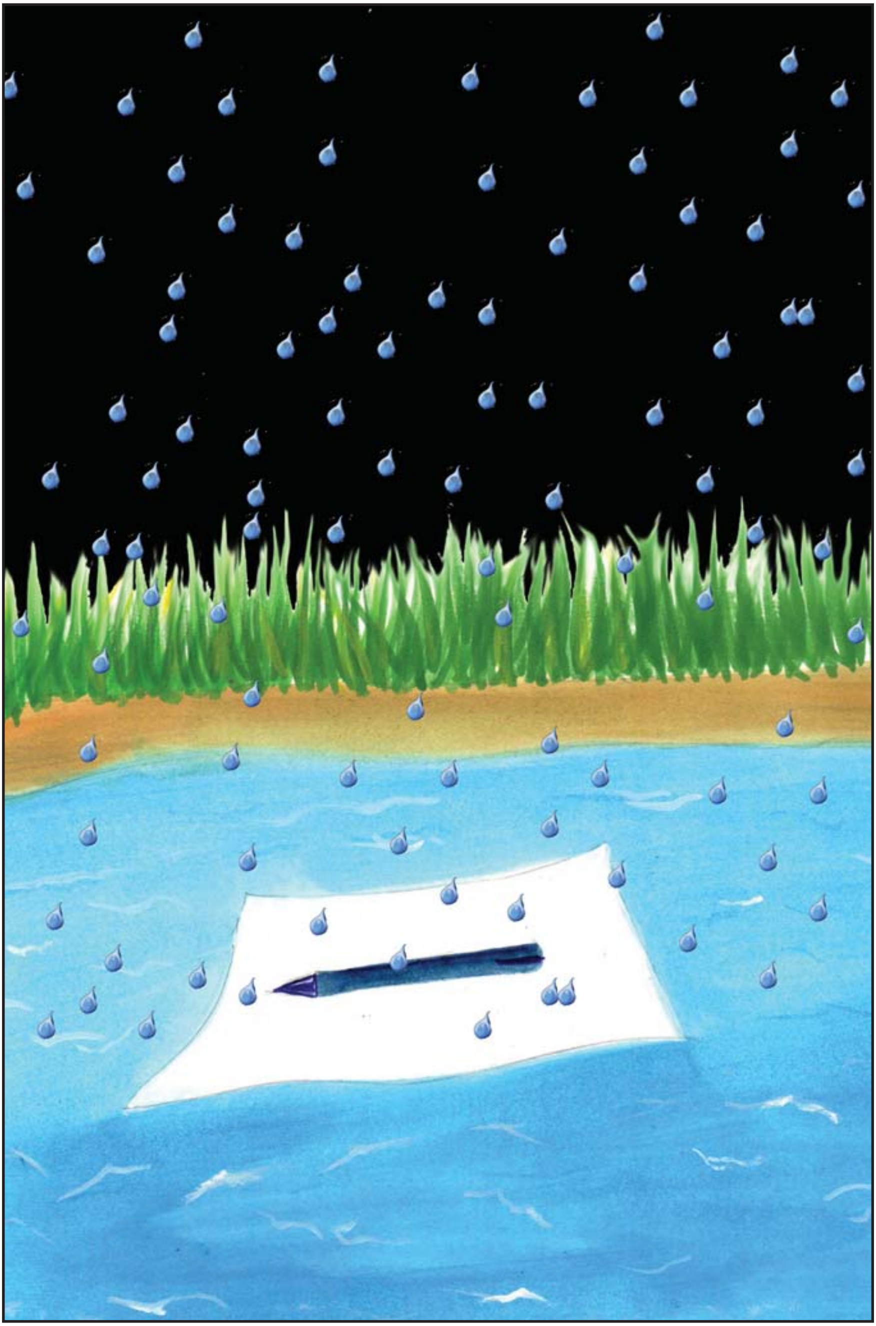

కదిలిపోతున్నది

కదిలి పోతున్నది కాలం
కారు మేఘంలా,
ఏ జీవితాన్ని ముంచేస్తుందో...
తరలివెలుతుంది మేఘం
పెను తుఫానులా,
ఏ జిందగీని తుడిచిపెట్టుకుపోతుందో...
రగిలి వెలుతుంది తుఫాను
తూటాల తుపాకిలా,
ఏ గుండెను చిల్లుగారెలు చేసి వెలుతుందో...
ఊహించలేని చిందరవందరలో
ఒక్కటి మాత్రం చెప్పగలను,
నా చుట్టు,
నాకు స్పర్శ తెలియకుండానే
రగిలిపోతూ, కదిలిపోతున్నది !

సాగరం!

ఓ సీతాకోక,
నువ్వెప్పుడయిన సముద్రాన్ని దాటావా ?
అంటే,
నా రెక్కల పొడవు, సంద్రపు కెరటాలు
ఒక్కటేనని చెప్పు అప్పుడు దాటుతాను అంది.
నా చూపుతో దాని చుట్టరికం
నా మనసు లోతుతో దాని లోతులోని
పోలిక చెప్పడం సాధ్యమే కాని,
కొన్ని సార్లు,
నిదానంగా నా కళ్ళని తడుపుతూ,
సుదూరంగా నా చూపును అలుముకొంటూ,
బడబాగ్ని బద్దలుకొట్టుకుంటూ,
ఎగిసే కెరటంలా మా జీవితాలను
నీలోతు తెలియడానికి నీతో
తీసుకెళ్ళిపోయవా సాగరమా !

RENUKA EEDOLLA

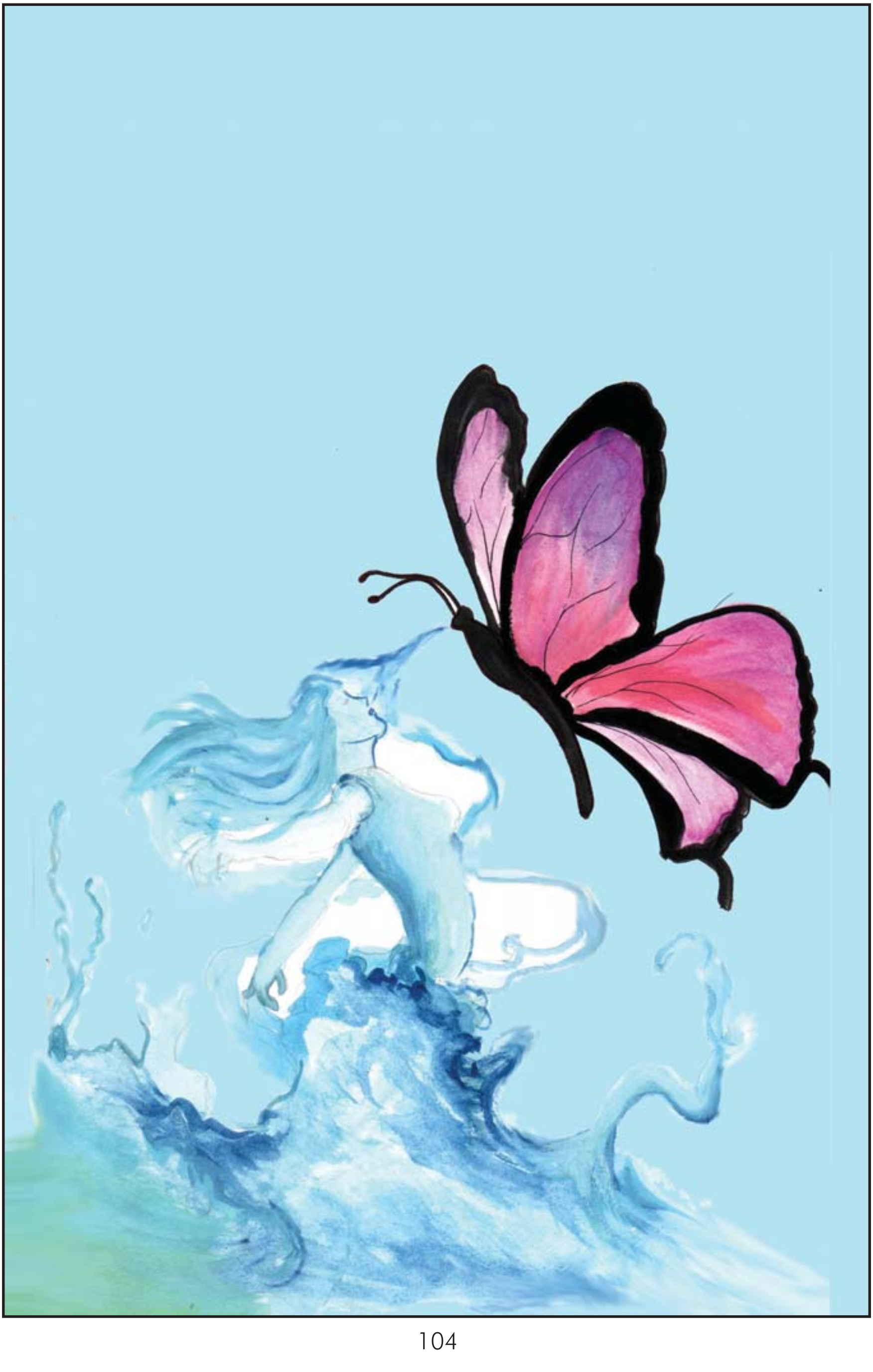

ఇరుకు సందూకు !

గాలి పాటను విన్నాను నా చెవి డొప్పల్లో
గాలి స్పర్శను తాకాను నా కంటి అంచుల్లో
కనిపించని దళం మాట విన్నాను అవని అద్దంలో
మూగ పాట విన్నాను కుసుమజాలంలో
పంజరమైంది బొంద
కట్టేసినట్టుగా...
సూర్యకిరణం అయ్యింది నీ నిశిలో ఎప్పటికి
శశి రాలేనట్టుగా,
అడుగంత ఆరంగులాలను కొలిచి
మూడు ముక్కల గొయ్యి మూస్తారు
అస్థిపంజరమై పాట పాడుతున్న
నిప్పు తొయ్యండి లేదా,
ఆ నిప్పులే నా కడుపులో
మంటగా జ్వాలలై చెలరేగుతాయి...

About the Author

Renuka Eedolla's 'Iruku Sanduku' is the most enchanting assortment that contemplates a spectrum of life's experience through wonder and pain.The poet's creative inquisition in the work has the ability to return us to the world of the poetry, as well as to that of the paintings. The readers are privileged to witness the miracle of adaptability in expression; carefully sailing through both the mediums without interrupting the aesthetics of the work — leaving one with a rare experience that remains as a beautiful osmosis of the visual and the textual that the poet alone mastered exceptionally in her work.

Renuka's very first work, 'Praasa Pichukalu' published in 2020 which is a collection of Haiku poems and sketches conceptualised by the poet herself has received much applause and praise. Renuka Eedolla is currently pursuing Masters in Zoology at Palamuru University, Mahabubnagar. She is also enthusiastic about dance, craft work, designing and painting. Nature remain as the foremost inspiration for all her creative endeavours; Renuka hails from Mosra, Mosra Mandal, Nizamabad district.

SCHOOL OF
EMERGING WRITERS
www.schoolofemergingwriters.com

ISBN 978-93-93259-82-0